

sierpień

2010

puls rzemiosła

MAGAZYN KUJAWSKO-POMORSKIEJ
IZBY RZEMIOSŁA I PRZEDSIĘBIORCZOŚCI
W BYDGOSZCZY

- NOWE ZAWODY W WYKAZIE ZAWODÓW RZEMIEŚLNICZYCH
- W UNII EUROPEJSKIEJ UCZYMY SIĘ PRZEZ CAŁE ŻYCIE
- SZKOLENIA PODNOSZĄCE KOMPETENCJE UCZESTNIKÓW
DIALOGU SPOŁECZNEGO - NOWY PROJEKT SZKOLENIOWY
- JAK BEZSTRESOWO WRÓCIĆ DO PRACY PO URLOPIE

puls rzemiosła

MAGAZYN KUJAWSKO-POMORSKIEJ
IZBY RZEMIOSŁA I PRZEDSIĘBIORCZOŚCI
W BYDGOSZCZY

Kujawsko-Pomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy

ul. Piotrowskiego 11,
85-098 Bydgoszcz,
www.izbarzem.pl

PREZES ZARZĄDU

KUJAWSKO-POMORSKIEJ IZBY RZEMIOSŁA
I PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

W BYDGOSZCZY

Jan Gogolewski

tel. 52 322-12-77

e-mail: jan.gogolewski@izbarzem.pl

DYREKTOR

KUJAWSKO-POMORSKIEJ IZBY RZEMIOSŁA
I PRZEDSIĘBIORCZOŚCI W BYDGOSZCZY

Piotr Andrzej Krzyżaniak

tel. 52 322 60 01

e-mail: dyrektor@izbarzem.pl

SEKRETARIAT

tel. 52 322-12-77

fax 52 322-14-23

e-mail: sekretariat@izbarzem.pl

PRACOWNICY IZBY

WYDZIAŁ OŚWIATY I KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

Hanna Maciejewska

Kierownik Wydziału
tel. 52 322-12-76
e-mail: hanna.maciejewska@izbarzem.pl

Aneta Korybalska

Specjalista ds. kwalifikacji zawodowych
tel. 52 322-12-76
e-mail: aneta.korybalska@izbarzem.pl

Mirosław Ławniczak

Samodzielne stanowisko – dyrektor ZSZRiP
tel. 52 515-64-42
e-mail: szkola@izbarzem.pl

Bartłomiej Małek

Samodzielne Stanowisko – wicedyrektor ZSZRiP
tel. 52 515-64-42
e-mail: szkola@izbarzem.pl

Agnieszka Naszko

Samodzielne stanowisko – Sekretarz szkoły, Pedagog szkolny
tel. 52 515-64-42
e-mail: szkola@izbarzem.pl

WYDZIAŁ DORADZTWA, PROMOCJI GOSPODARCZEJ, KSZTAŁCENIA I DOSKONALENIA ZAWODOWEGO

Izabela Goślińska

Wicedyrektor
tel. 52 349-35-06
e-mail: izabela.goslinska@izbarzem.pl

Patrycja Chmara

Specjalista ds. rozwoju zawodowego
tel. 52 322-39-60
e-mail: patrycja.chmara@izbarzem.pl

Jadwiga Uzarska

Specjalista ds. techniczno-organizacyjnych projektu
tel. 54 287-24-86
e-mail: pokl.lipno@izbarzem.pl

Punkt Konsultacyjny Lokalny w Świeciu
Konsultanci:

Anna Strysik

tel. 52 515-55-73
e-mail: anna.strysik@izbarzem.pl

Ewa Wrzos

tel. 52 515-55-73
e-mail: ewa.wrzos@izbarzem.pl

WYDZIAŁ FINANSOWO-KSIĘGOWY

Jolanta Peche

Główna księgową
tel. 52 322-12-77
e-mail: jolanta.peche@izbarzem.pl

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNO-GOSPODARCZY

Małgorzata Twaróg

Asystentka Zarządu
tel. 52 322-12-77
e-mail: sekretariat@izbarzem.pl

Marcin Pyjos

Specjalista ds. administracyjnych
tel. 52 345-75-53
e-mail: marcin.pyjos@izbarzem.pl

Anna Buśka

Pracownik gospodarczy

Hanna Maciejewska

Aneta Korybalska

Mirosław Ławniczak

Bartłomiej Małek

Agnieszka Naszko

Izabela Goślińska

Patrycja Chmara

Jadwiga Uzarska

Anna Strysik

Ewa Wrzos

Jolanta Peche

Małgorzata Twaróg

Marcin Pyjos

Anna Buśka

SPIS TREŚCI

Drodzy Czytelnicy!

Witamy Was gorąco i zapraszamy do lektury naszego magazynu informacyjnego.

W kwietniu nasz kraj dotknęła tragedia z powodu katastrofy lotniczej. Wobec bezmiaru dramatu, zarówno w wymiarze ludzkim, jak i Państwa Polskiego, a także z szacunku do czasu założy Narodowej Zarząd Kujawsko - Pomorskiej Izby Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy podjął decyzję o przeniesieniu Obchodów 110-lecia Izby z 16 kwietnia na dzień 10 września br. Już wkrótce będziemy wspólnie świętować nasze urodziny.

A co działo się od czasu wydania ostatniego numeru Pulsu?

W dniu 15 kwietnia br. w Sali Auditorium Novum Uniwersytetu Technologiczno – Przyrodniczego w Bydgoszczy odbyła się wpisana w cykl 16 spotkań regionalnych, konferencja poświęcona projektowi modernizacji szkolnictwa zawodowego. Rzemiosło Kujaw i Pomorza stanowczo przedstawiło swoje stanowisko na temat potwierdzania kwalifikacji zawodowych oraz pomysłów Ministerstwa Edukacji Narodowej. Szczegóły na dalszych stronach.

Dnia 21 maja br. odbyło się Sprawozdawcze Walne Zgromadzenie Delegatów Izby. W obradach brali udział delegaci ze zrzeszonych Cechów. Podczas Walnego Zgromadzenia przedstawiono oraz zaakceptowano sprawozdanie finansowe z działalności Izby za rok 2009 oraz plan finansowy na 2011 rok. Podczas spotkania wręczono również najwyższe odznaczenie rzemieślnicze – Szablę Jana Kilińskiego Stanisławowi Zmierczakowi, który jest również bohaterem dzisiejszego wywiadu numeru.

Centrum Kształcenia Ustawicznego Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy działające przy Izbie zorganizowało dnia 27 maja br. kolejne III Forum Doradztwa Zawodowego pt. „Jak praktycznie uczy my zawodu w rzemiośle”. Forum objęte było honorowym patronatem Kujawsko-Pomorskiego Kuratora Oświaty. Tym razem sesja informacyjno - szkoleniowa odbyła się w zewnętrznej bydgoskiej firmie gastronomicznej, która od wielu lat przyjmuje młodzież z regionu na praktyczną naukę zawodu i przygotowuje do egzaminu w zawodzie kucharz małej gastronomii.

W dniach 29-30 maja br. w Ciechocinku odbyło się spotkanie komisji egzaminacyjnej powołanej przez Izbę dla zawodu fryzjer. Zapraszamy do przeczytania sprawozdania oraz wniosków z zebrania.

W dziale „historia oraz współczesna działalność Cechów”, dziś czas na dwa kolejne Cechy należące do Izby: Cech Rzemiosł Różnych w Aleksandrowie Kujawskim oraz Cech Rzemiosł Różnych Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Chojnicach.

Ponadto piszemy o wynikach konkursu BHP dla młodzieży, spotkaniu z dyrektorami i kierownikami Biur Cechów oraz wynikach konkursu „Urząd Skarbowy przyjazny przedsiębiorcy”,

Niedawno pisaliśmy o rozpoczęciu szkolenia w ramach Projektu „Profesjonalizm i nowoczesność w tradycyjnych organizacjach rzemieślniczych. Projekt szkoleniowy adresowany do pracowników Cechów.” Dziś podsumowujemy cały projekt oraz piszemy o konferencji kończącej szkolenia.

W „Kąciku przedsiębiorcy” umieściliśmy informacje m. in. na temat konsultacji w sprawie Dyrektywy o usługach na Rynku Wewnętrznym oraz nowej ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych. Zapraszamy też do poczytania o elastyczności zatrudnienia.

Kujawsko - Pomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy włączyła się w promocję Programu „Uczenie się przez całe życie” (Lifelong Learning Programme – LLP), który wspiera europejską współpracę i wymianę w dziedzinie edukacji, zarówno ogólnej, na wszystkich jej poziomach, jak i zawodowej, a także w dziedzinie kształcenia nieformalnego i pozaformalnego. Przy Izbie zaczął działać Punkt Kontaktowy Programu.

Na dalszych stronach zamieszczamy też informacje o badaniach prowadzonych przez Powiatowy Urząd Pracy na temat diagnozy zapotrzebowania na pracowników w wymiarze kwalifikacyjno-zawodowym oraz o nowych zawodach w wykazie zawodów rzemieślniczych w klasyfikacji zawodów i specjalności dla rynku pracy. Jednym z nowych zawodów jest np. groomer, czyli psi fryzjer.

Z nowości: od nowego roku szkolnego rozpoczynamy szkolenia dla oświaty. Na początek warsztat pracy doradcy zawodowego w szkolnym ośrodku kariery.

Dziś zaczynamy też nowy cykl artykułów pod wspólnym tytułem z regionu - „Spacer po mieście”. Pierwszy zostanie zaprezentowany powiat chojnicki.

Pozdrawiamy i życzymy miłej lektury!

Dyrektor Izby
Piotr Andrzej Krzyżaniak

Prezes Izby
Jan Gogolewski

Wydziały Izby	2
Słowo wstępu	3
Przyszła fryzjerka najlepsza w Regionalnym Konkursie wiedzy o zasadach BHP	4
Profesjonali w Rzemiośle	4
Honorowe odznaczenie i wyróżnienia podczas Walnego Zgromadzenia Delegatów	5
Spotkanie kierowników biur cechów	5
Jak praktycznie uczy my zawodu	6
Obchody 110-lecia Izby	6
Projekt szkoleniowy NSZZ „Solidarność”	
Region Bydgoski w partnerstwie z KPI RiP	6
„Elastycznie zatrudniony”	7
Rozstrzygnięcie konkursu	
„Urząd Skarbowy Przyjazny Przedsiębiorcy”	7
„Inowacyjność a atrakcyjność inwestycyjna powiatu bydgoskiego”	7
„Damy Radę”	7
Diagnoza zapotrzebowania na pracowników w wymiarze kwalifikacyjno-zawodowym	8
Powiat chojnicki - ciekawe zabytki i nieskażona przyroda	8
Koniec roku szkolnego - czas podsumowań	9
Nowe zawody w „Wykazie zawodów rzemieślniczych” - klasyfikacja zawodów i specjalności dla rynku pracy	10
Nowy wykaz zawodów, za które może być dokonywana refundacja wynagrodzeń i składek	10
Konferencja na temat kierunków zmian w kształceniu zawodowym	11
Spotkanie fryzjerów	11
W Unii Europejskiej uczy my się przez całe życie	11
Cech Rzemiosł Różnych w Aleksandrowie Kujawskim	13
Cech Rzemiosł Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Chojnicach ..	13
Swoboda świadczenia usług, w tym rzemieślniczych	
- Dyrektywa o usługach na Rynku Wewnętrznym	14
Elastyczne formy zatrudnienia - cz. I	15
Firmowy dress code - czyli jak się widzą, tak się piszą	16
Jak bezstresowo wrócić do pracy po urlopie?	16
„Wiele szczęścia miałem w życiu”	
Sylwetka Stanisława Zmierczaka, Honorowego Prezesa Izby ...	17
Prawnik radzi	17
Groomer - czyli psi fryzjer	18

Przyszła fryzjerka najlepsza w Regionalnym Konkursie wiedzy o zasadach BHP

Kujawsko-Pomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy przeprowadziła kolejną, już **X edycję Regionalnego Konkursu** wiedzy o zasadach bhp dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Patronat nad tegorocznym konkursem objął Kujawsko-Pomorski Kurator Oświaty. Organizatorzy Konkursu za główny cel postawili popularyzowanie wiedzy z zakresu ogólnych przepisów prawnej ochrony pracy oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy wśród uczniów zawodu w rzemiośle.

W skład Komisji Konkursowej weszli przedstawiciele:

- Państwowej Inspekcji Pracy w Bydgoszczy
- Kuratorium Oświaty w Bydgoszczy
- Kujawsko-Pomorskiej Izby Rzemiosła i Przedsiębiorczości

W Regionalnym Konkursie wiedzy o zasadach bhp wzięło udział 28 uczestników kształcących się w zawodach: cukiernik, elektryk, elektromechanik pojazdów samochodowych, fryzjer, kucharz małej gastronomii, malarz-tapeciarz, mechanik pojazdów samochodowych, operator obrabiarek skrawających, piekarz, sprzedawca i stolarz.

Uczestnicy Konkursu zostali podzieleni na dwie grupy. W skład grupy pierwszej weszli uczniowie rzemiosła, czyli młodoci pracownicy zatrudnieni w celu przygotowania zawodowego w zrzeszonych zakładach rzemieślniczych oraz uczniowie odbywający praktykę u rzemieślników. Grupa druga to uczniowie spoza środowiska rzemieślniczego, ze szkół ponadgimnazjalnych, odbywający praktykę w warsztatach szkolnych lub w zakładach niezrzeszonych.

Wszyscy uczestnicy Konkursu rozwiązali pisemny test, na który składał się zestaw 40 pytań z zakresu prawa pracy, technicznego bezpieczeństwa pracy, fizjologii, psychologii, socjologii i ergonomii pracy, zasad udzielania pierwszej pomocy, świadczeń powypadkowych oraz ochrony p.poż. opracowany przez organizatorów konkursu sześciu regionalnego według Regulaminu oraz Wytycznych dotyczących konkursu. Na podstawie wyników uzyskanych po rozwią-

niu testu Komisja Konkursowa wyłoniła z każdej grupy po sześciu uczestników z największą ilością punktów.

Do przeprowadzenia rozgrywki finałowej służyły pytania ustne, z których Komisja Konkursowa samodzielnie dokonała doboru zestawu 3 pytań przypadających na jednego uczestnika:

- 1 pytanie z prawa pracy,
- 1 pytanie z technicznego bezpieczeństwa pracy i pozostałych w/w dziedzin,
- 1 pytanie zawodowe.

Klasyfikacja ostateczna, po części pisemnej oraz odpowiedziach ustnych, przedstawiała się następująco:

Grupa 1

- I Uciechowska Martyna (Zasadnicza Szkoła Zawodowa Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy)
- II Wysocki Robert (Szkoła Zawodowa w Gniewkowie)
- III Suder Roger (Zasadnicza Szkoła Zawodowa Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy)
- IV Malicki Mikołaj (Zasadnicza Szkoła Zawodowa Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy)
- V Ciesielski Michał (Szkoła Zawodowa w Gniewkowie)
- VI Witkowska Jagoda (Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Żninie)

Grupa 2

- I Wiśniewski Adam (Zespół Szkół Samochodowych w Bydgoszczy)
- II Jaworska Joanna (Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Żninie)
- III Kwiatkowski Dariusz (Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Lubaszczu)
- IV Hadrych Dawid (Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Lubaszczu)
- V Śmigiełski Adam (Zespół Szkół Samochodowych w Bydgoszczy)
- VI Zalewski Patryk (Zespół Szkół Samochodowych w Bydgoszczy)

Finałowe szóstki otrzymały nagrody rzeczowe i wyróżnienia ufundowane przez organizatorów i współorganizatorów Konkursu.

Reprezentantami naszego regionu kujawsko-pomorskiego w etapie ogólnopolskim Konkursu zostały osoby, które zdobyły dwa pierwsze miejsca i należały do grupy uczniów odbywających praktyczną naukę zawodu w zrzeszonych zakładach rzemieślniczych. I tak do Warszawy na konkurs wyjechali **Martyna Uciechowska** z Bydgoszczy, uczennica II klasy, przyszła fryzjerka oraz **Robert Wysocki** z Gniewkowa, uczeń III klasy, kształcący się w zawodzie mechanik pojazdów samochodowych.

I.G.

Profesjonalni w Rzemiośle

15 maja 2010 r. w Ośrodku Szkoleniowym Exploris w Piechyskach odbyło się uroczyste wręczenie certyfikatów uczestnikom projektu szkoleniowego pt. „Profesjonalizm i nowoczesność w tradycyjnych organizacjach rzemieślniczych”.

W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele Zarządu, którzy oprócz certyfikatów wręczali także uczestnikom dodatkowe wyróżnienia i dyplomy oraz pamiątkowe komplety konferencyjne. Po części oficjalnej zaproszeni goście wraz z nagrodzonymi uczestnikami Projektu udali się na przygotowany poczęstunek.

Projekt realizowany był przez Kujawsko-Pomorską Izbę Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy od grudnia 2009 r. do końca maja br. W szkoleniu współfinansowanym przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Poddziałanie

8.1.1 wzięło udział 30 pracowników Cechów z terenu województwa kujawsko-pomorskiego, którzy z własnej inicjatywy byli zainteresowani nabyciem nowych, uzupełnieniem lub podwyższeniem posiadanych już kwalifikacji i umiejętności. 90 % uczestników to osoby po 40. roku życia, w przeważającej większości z wykształceniem co najwyżej średnim.

W okresie od stycznia do maja br. wyłoniona grupa uczestników spotykała się na ośmiu zjazdach weekendowych, integrując się i doskonaląc swoje kwalifikacje w modułach: informatycznym dla począ-

kujących i zaawansowanych, zawodowym (prawo pracy, przepisy BHP, prawo oświatowe, podstawy rachunkowości), interpersonalnym w zakresie komunikacji, autoprezentacji, techniki negocjacji i etykiety w biznesie. Zajęcia prowadzone były w grupach, w formie warsztatowej, w oparciu o metody aktywizujące i z użyciem narzędzi multimedialnych.

Zakładane rezultaty projektu ściśle korespondowały z założonymi celami. I tak pełen cykl szkoleń ukończyło aż 100% uczestników. Przeprowadzone testy i ankiety potwierdziły zdobycie nowych i uzupełnienie posiadanych kwalifikacji zawodowych.

W podsumowującej szkolenie ankiecie uczestnicy podkreślili wysoki poziom, profesjonalizm prowadzących oraz wyjątkowość zajęć. Ponadto deklarowali także chęć uczestniczenia w podobnych inicjatywach, co potwierdziło tezę o podniesieniu ich świadomości o korzyściach wpływających z kształcenia ustawicznego.

I.G.

Honorowe odznaczenie i wyróżnienia podczas Walnego Zgromadzenia Delegatów

W dniu 21 maja podczas tegorocznego Walnego Zgromadzenia Delegatów Kujawsko-Pomorskiej Izby Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy wręczono odznaczenia i wyróżnienia zasłużonym rzemieślnikom z regionu. Szablę im. Jana Kilińskiego wręczono Panu Stanisławowi Zmierczakowi - Honorowemu Prezesowi Izby.

Warto dodać, iż dotychczas w naszym województwie Szablę Kilińskiego otrzymało 6 osób: Pan Witold Jarantowski, Wiesław Rapa, Jan Stoppel, Jan Lewandowski, Andrzej Hadrysiak, Jan Gogolewski. Pan Stanisław Zmierczak jest siódmą osobą wyróżnioną tym prestiżowym odznaczeniem. Aktu wręcze-

nia Szabli dokonał Prezes KPI RiP w Bydgoszczy, Jan Gogolewski.

Oprócz wręczenia honorowego odznaczenia rzemieślniczego wyróżniono także listem Prezydenta Miasta Bydgoszczy reprezentantów branży fryzjerskiej: Panią Daniełę Leończuk i Panią Joannę Zaremba. Natomiast Medalem Prezydenta Miasta Bydgoszczy uhonorowano Pana Romana Porbes, Pana Mariana Dąbrowskiego, Panią Marię Fischer i Pana Macieja Marynowskiego.

Samemu aktu wręczenia odznaczeń dokonał zastępca Prezydenta Miasta Bydgoszczy, Pan Wojciech Nowacki.

Więcej o uhonorowanym – Panu Stanisławie Zmierczaku – można przeczytać na stronie 17.

S.K.

Spotkanie kierowników biur cechów

30 czerwca br. Kujawsko-Pomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy w ramach statutowej działalności, zorganizowała kolejne spotkanie Dyrektorów i Kierowników Biur 29 zrzeszonych Cechów. Głównym tematem spotkania było omówienie spraw związanych z przygotowaniem biura Izby do zbliżającej się sesji egzaminacyjnej. Dyskutowano o sposobach ustalania dogodnych terminów egzaminów. Przedstawiono informacje dotyczące organizacji egzaminów wyjazdowych i wspólnie starano się wypracować jak najkorzystniejsze rozwiązania w celu sprawnego ich przeprowadzenia.

Zaproszony na spotkanie specjalista ds. funduszy unijnych zaprezentował aktualną listę programów, także regionalnych, z których mogą korzystać i starać się o wsparcie Ce-

chy. Na przykład w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2007-2013:

- Podziałanie 5.2.1. Wsparcie inwestycji mikroprzedsiębiorstw
- Poddziałanie 8.1.1 Wspieranie rozwoju kwalifikacji zawodowych i doradztwo dla przedsiębiorstw
- Działanie 9.2 Podniesienie atrakcyjności i jakości szkolnictwa zawodowego.

Omówiono także pokrótce efekty realizowanego przez Izbę projektu dla pracowników biur Cechów pt. „Profesjonalizm i nowoczesność w tradycyjnych organizacjach rzemieślniczych”. Przeprowadzone ankiety, testy i wywiady z uczestnikami wykazały, że wiele osób uzupełniło swoją wiedzę i tym samym podwyższyło kompetencje związane z wykonywanymi

mi na co dzień obowiązkami. Zakładane rezultaty ściśle korespondowały z założonymi celami projektu. Pełen cykl szkoleń ukończyło aż 100 % uczestników.

Przedstawiono również zaktualizowany program przedłożonych na dzień 10 września obchodów 110-lecia Izby. Następnie przedstawiono informację podsumowującą 16 konferencji regionalnych na temat modernizacji szkolnictwa zawodowego.

I.G.

Jak praktycznie uczymy zawodu?

Centrum Kształcenia Ustawicznego Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszcy działające przy KPIRiP zorganizowało 27 maja 2010 r. kolejne, III Forum Doradztwa Zawodowego pt. „Jak praktycznie uczymy zawodu w rzemiośle”. Forum zostało objęte honorowym patronatem Kujawsko-Pomorskiego Kuratora Oświaty. W spotkaniu wzięł udział przedstawiciel Kuratorium Oświaty – Starszy Wizytator Pan Hieronim Bukowiecki; prowadzącymi byli specjaliści szkolnictwa rzemieślniczego oraz wykwalifikowany trener.

Sesja informacyjno-szkoleniowa odbyła się w zewnętrznej bydgoskiej firmie gastronomicznej, która od wielu lat przyjmuje młodzież z regionu na praktyczną naukę zawodu i przygotowuje do egzaminu w zawodzie kucharz małej gastronomii. Już kolejny raz mieliśmy okazję spotkać się w gronie osób odpowiedzialnych za sprawowanie nadzoru nad przebiegiem przygotowania zawodowego młodzieży. Motywacją do zorganizowania kolejnego forum była chęć umożliwienia środowiskom związanym w naszym regionie z edukacją i przygo-

towaniem młodzieży do dalszego kształcenia z zapoznaniem się od podszewki z praktyczną nauką zawodu w rzemiośle. Natomiast jego głównym założeniem było niesienie pomocy uczniom gimnazjów w określeniu ich drogi zawodowej, ze szczególnym naciskiem na szkolnictwo zawodowe.

Podczas spotkania zaprezentowano ponad 30-osobowej grupie uczestników przykładowy dzień odbywania praktycznej nauki zawodu w samym miejscu pracy.

To właśnie nauka zawodu poprzez pracę praktyczną wpisana jest w program praktyk większości szkół zawodowych. Dzięki przedstawieniu etapów przygotowania zawodowego młodych kadr przez samego instruktora praktycznej nauki zawodu, uczestnicy mogli dowiedzieć się, na czym polega praca młodocianego oraz poznać jej zalety, jak i wady.

Oprócz wspomnianego tematu przygotowano blok warsztatowo-warsztatowy, podczas którego zaprezentowane zostały indywidualne wzorce myślenia. To właśnie IWM pozwalają lepiej rozumieć różnice w funkcjonowaniu, myśle-

niu i uczeniu się, a tym samym lepiej rozumieć i szanować siebie i innych, akceptując odmienne style myślenia i działania. Dzięki przykładowym testom doradcy zawodowi mogli poznać nie tylko własny wzorzec myślenia, ale także w przyszłości będą mogli wykorzystać je w swojej pracy, by pomóc swoim uczniom w tworzeniu wizji i planów edukacji zawodowej.

I.G.

Obchody 110-lecia Izby

10 września 2010 r. odbędą się uroczystości jubileuszowe, według następującego programu:

10.30 Msza św. w Katedrze pw. św. Marcina i Mikołaja (FARA) w Bydgoszcy, celebrowana przez Biskupa Diecezji Bydgoskiej, Jana Tyrawę

11.30 Przemarsz ulicami Starego Miasta do Opery Nova

12.00 Uroczystości jubileuszowe w Operze Nova w Sali Kongresowej MANRU

- wprowadzenie sztandaru KPIRiP w Bydgoszcy
- hymn państwowy
- powitanie gości
- wystąpienie Prezesa Izby
- najważniejsze daty w historii Izby w minionym 110-leciu

- wręczenie odznaczeń państwowych i rzemieślniczych
- wręczenie przez przedstawicieli władz państwowych i samorządowych medali oraz dyplomów dla zasłużonych rzemieślników
- program artystyczny
- podziękowania
- życzenia od zaproszonych gości z Polski i zagranicy oraz od instytucji współpracujących z Izbą

15.00 Poczestunek

Z okazji rocznicy 110-lecia istnienia Izby, wydany został Album Jubileuszowy, w którym można poczytać o dalszej i bliższej historii KPIRiP oraz o tym, jak wyglądają jej obecne działania.

S.K.

Projekt szkoleniowy NSZZ „Solidarność” Region Bydgoski w partnerstwie z KPIRiP

Od września br. rusza nowy projekt szkoleniowy pt. „Szkolenia podnoszące kompetencje uczestników dialogu społecznego na poziomie zakładowym jako narzędzie zwiększenia adaptacyjności przedsiębiorstw w obliczu zmiany gospodarczej” współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Poddziałanie 8.1.3 Wzmocnienie lokalnego partnerstwa na rzecz adaptacyjności.

Liderem projektu jest Związek Zawodowy NSZZ „Solidarność”, natomiast w roli partnera projektu występuje Kujawsko-Pomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszcy. Przewidywany okres realizacji projektu to czas od 01.09.2010 do 31.12.2011.

Projekt adresowany jest do wszystkich przedstawicieli, członków należących do związku zawodowego NSZZ „Solidarność”, członków rad pracowników, osób zatrudnionych na terenie województwa kujawsko-pomorskiego oraz przedstawicieli pracodawców zrzeszonych w organizacjach rzemieślniczych w regionie.

Rekrutacja będzie prowadzona przez pierwszych osiem miesięcy projektu. Kobiety zgłaszające się do udziału w projekcie będą miały pierwszeństwo w wyborze dogodnej daty szkolenia.

Cel projektu, to przede wszystkim podniesienie skuteczności dialogu społecznego w przedsiębiorstwach woj. kujawsko-pomorskiego w celu zwiększenia adaptacyjności firm poprzez warsztaty podnoszące kompetencje przedstawicieli pracowników i pracodawców, członków rad pracowników z woj. kujawsko-pomorskiego w zakresie ram i narzędzi dialogu, w tym procesu informacji i konsultacji, oraz najważniejszych dla sytuacji przedsiębiorstw mechanizmów rynkowych i ekonomicznych decydujących o trwałym i zrównoważonym rozwoju firm.

Zaplanowane moduły szkoleniowe obejmować będą m.in. takie zagadnienia jak:

- Ważne aspekty dialogu społecznego w przedsiębiorstwach

- Ramy prawne i narzędzia dialogu dot. informacji i konsultacji
- Problematyka restrukturyzacji. Postawy finansów i analizy firmowej przedsiębiorstw. Znaczenie komunikacji w procesie restrukturyzacji zatrudnienia
- Analiza przyczyn restrukturyzacji. Ocena efektów działań restrukturyzacyjnych
- Praca w grupach n/t przebiegu dialogu społecznego w analizowanym przedsiębiorstwie w kontekście restrukturyzacji i rola partnerów społecznych.

Szkolenia będą bezpłatne i będą miały charakter warsztatów wyjazdowych zaplanowanych w ciągu 3 dni w nowoczesnym ośrodku szkoleniowym wskazanym przez organizatora.

Uczestnicy na zakończenie szkoleń otrzymają certyfikat potwierdzający ich udział w projekcie.

Więcej szczegółów już niebawem na stronach: www.izbarzem.pl, www.region.bydgoszcz.pl

I.G.

„Elastycznie zatrudniony”

Projekt „Elastycznie zatrudniony” obejmuje kompleksowe i spójne działania promocyjno-informacyjne, realizowane zarówno kanałami bezpośrednimi, jak również za pośrednictwem mediów. Główna oś projektu to organizacja kilugodzinnej konferencji informacyjno-promocyjnej. Zaproszeni eksperci oraz atrakcyjna prezentacja rozwiązań praktycznych z pewnością pomogą zrozumieć idee i zasady elastycznych form zatrudnienia. Istotne uzupełnienie wskazanego kanału oddziaływania bezpośredniego stanowią elementy kampanii realizowane za pomocą mediów - ogłoszenia i artykuły prasowe, relacje dziennikarskie, a także istotny nośnik tej kampanii - strona www projektu. Nie zabraknie również i innych nośników informacji i promocji - plakatów i ulotek. Wszystko po to, by uczynić regulacje elastycznych form zatrudnienia bardziej rozpoznawalnymi, znanymi i powszechnie stosowanymi.

Fundacja im. Królowej Polski św. Jadwigi, Urząd Miasta Bydgoszczy i Powiatowy Urząd Pracy zorganizowały 13 maja

br. w sali sesyjnej bezpłatne spotkanie w ramach kampanii informacyjno-promocyjnej „Elastyczne i alternatywne formy zatrudnienia”.

W programie konferencji pojawiły się takie tematy jak : „Zmiany są dla Ciebie” – doradca zawodowy – Bogumiła Szymkowiak

„Mobilność, elastyczność, praca” – pracodawca – Jacek Bloch
„Elastycznie – legalnie” – prawnik – Mecenas Tomasz Słaby
Uczestnicy spotkania mogli dowiedzieć się m.in.:

- Jak pogodzić pracę z nauką?
- Jak pracować w domu?
- Jak pracować w nietypowych miejscach i godzinach?
- Jak pracować przez Internet ?
- Jak wykonywać pracę w kilku miejscach?
- Jak płynnie wejść na rynek pracy?

W spotkaniu udział wzięło 80 osób. Każdy z zaproszonych otrzymał komplet materiałów, w tym folder i prezentacje mul-

timedialne przedstawiające rozwiązania podnoszące elastyczność zatrudnienia. Po spotkaniu pojawiały się także możliwość dodatkowych indywidualnych konsultacji z ekspertem.

I.G.

Rozstrzygnięcie konkursu „Urząd Skarbowy Przyjazny Przedsiębiorcy”

Dnia 14 czerwca odbyło się wręczenie nagród VIII edycji konkursu „Urząd Skarbowy Przyjazny Przedsiębiorcy” organizowanego przez BCC przy współudziale Kujawsko-Pomorskiej Izby Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy.

W tej edycji zostało wyróżnionych sześć urzędów skarbowych z województwa kujawsko-pomorskiego:

- Urząd Skarbowy w Tucholi
- Urząd Skarbowy w Sępólnie Krajeńskim
- Urząd Skarbowy w Świeciu
- Urząd Skarbowy w Grudziądzu

- Urząd Skarbowy w Wąbrzeźnie
- Urząd Skarbowy w Chełmnie

W ocenie przedsiębiorców w województwa, są to urzędy tworzące przyjazną atmosferę w relacjach podatnika z urzędem, stale podnoszą jakość swoich usług oraz działają zgodnie z dobrymi praktykami.

Dzięki tego typu konkursom możliwe jest uzyskanie jednego ze strategicznych celów administracji podatkowej – osiągnięcie jak najwyższego poziomu dobrowolnego wypełniania obowiązków podatkowych. M.P.

„Innowacyjność a atrakcyjność inwestycyjna powiatu bydgoskiego”

Pod takim hasłem 2 czerwca br. odbyło się Forum Innowacji. Głównymi organizatorami byli Starosta Powiatu Bydgoskiego oraz Departament Planowania Strategicznego i Gospodarczego.

Forum stanowiło kontynuację cyklicznych spotkań przedstawicieli środowisk gospodarczych, naukowych i samorządowych, poświęconych problematyce budowania w województwie kujawsko-pomorskim Regionalnego Systemu Innowacji. Spotkanie dotyczyło wykorzystania zasobów społeczno-kulturowo-inwestycyjnych jako czynników innowacyjnego rozwoju

na poziomie powiatowym. Ponadto przybliżono zagadnienia związane z perspektywą rozwoju powiatu do roku 2020.

W spotkaniu wzięli udział:

- Roman Woźniak – członek Zarządu Bydgoskiego Parku Przemysłowego Sp. z o. o.
- Piotr Kubiak – Prezes Regionalnego Centrum Przedsiębiorczości Sp. z o. o. w Solcu Kujawskim
- Lech Świątły – Koordynator usługi proinnowacyjnej, Kujawsko – Pomorski Związek Pracodawców

- Krzysztof Chmara – Dyrektor Regionalnego Centrum Innowacyjności

Wymienieni uczestnicy oprócz wystąpienia wzięli także udział w panelu dyskusyjnym.

P.Ch.

Więcej informacji

www.roriisi.eu, www.rci-2etap.utp.edu.pl
www.kujawsko-pomorskie.pl/strategia

„Damy Radę”

Projekt „Damy Radę” jest realizowany przez Fundację Praesterno przy współpracy z Powiatowym Urzędem Pracy w Bydgoszczy i ma na celu wspieranie niepracujących rodziców samodzielnie wychowujących dzieci.

Seminarium, które odbyło się 22 czerwca br. było elementem kampanii informacyjnej w ramach Poddziałania 7.2.1.

„Aktywizacja zawodowa i społeczna osób zagrożonych wykluczeniem społecznym” POKL, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Prelegentami na spotkaniu byli dr Radomir Miński oraz dr Mikołaj Jacek Łuczak z Wyższej Szkoły Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu, a także Tomasz Zaliszew-

ski, dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Bydgoszczy, którzy omówili elastyczne formy zatrudnienia.

P.Ch.

Więcej informacji

www.projektdamyrade.pl
www.praesterno.pl/ops/bydgoszcz

Diagnoza zapotrzebowania na pracowników w wymiarze kwalifikacyjno-zawodowym

Wojewódzki Urząd Pracy w Toruniu we współpracy z wszystkimi Powiatowymi Urzędami Pracy województwa kujawsko-pomorskiego po raz trzeci przystąpił do realizacji badania pracodawców w województwie. Badania pracodawców były już realizowane w 2008 i 2009 roku. W roku bieżącym realizowano badanie pod nazwą: „Sondaż wśród pracodawców województwa kujawsko-pomorskiego. Diagnoza zapotrzebowania na pracowników w wymiarze kwalifikacyjno-zawodowym”.

Udział w badaniu sondażowym wzięło 2.000 pracodawców z terenu województwa kujawsko-pomorskiego, w tym ponad 500 firm z Powiatu Bydgoskiego.

Głównym celem badania było uzyskanie informacji o tym, jakich pracowników poszukują pracodawcy w województwie kujawsko-pomorskim, w jakich zawodach i z jakimi kwalifikacjami. Wyniki tego badania stanowią uzupełnienie informacji w obszarze zapotrzebowania rynku pracy na określone zawody oraz kwalifikacje. Dzięki nim otrzymamy wiarygodną

i rzetelną informację. Posłuży to instytucjom edukacyjnym jak i urzędem pracy, które pomagają zdobyć kwalifikacje przyszłym pracownikom. Badanie realizowane było od maja do lipca br. przez urzędy pracy z województwa, poprzez bezpośrednie kontakty pracowników PUP z pracodawcami. Informacje zebrane w badaniu będą już niedługo opublikowane w zestawieniu zbiorczym, ogólnodostępnym na stronie internetowej WUP w Toruniu.

I.G.

Powiat chojnicki – ciekawe zabytki i nieskażona przyroda

Rozpoczynamy nowy cykl artykułów pokazujących najciekawsze miejsca województwa kujawsko-pomorskiego. Na początek – piękny region chojnicki.

Ziemia chojnicka była świadkiem wielu wydarzeń historycznych, wędrowek plemion, przemarzów wojsk i licznych bitew. O najstarszych wędrowkach plemion świadczą tajemnicze cmentarzyska w Odrach i Leśnie.

Powiat chojnicki to niewątpliwie jeden z najcenniejszych zabytków przyrodniczo-krajobrazowych w Polsce. Natura nie poskąpiła mu bogactw, które można zaobserwować na każdym kroku i w pełnej krasie. Na amatorów turystyki pieszej i rowerowej czeka wiele ciekawych szlaków. Na terenie powiatu znajduje się Park Narodowy „Bory Tucholskie” oraz Parki Krajobrazowe: Zaborski i Tucholski. W Odrach i Leśnie warto odwiedzić rezerваты archeologiczne „Kregi Kamienne”.

Do bezcennych skarbów natury należy Brda - „królowa rzek nizinnych”. Amatorów żeglarstwa zaprasza zaś najstarszy klub żeglarski w Polsce: Chojnicki Klub Żeglarski w Charzykowach. Wielbiciele sportów wodnych mogą miło spędzić czas w Chojnickim Parku Wodnym.

Odwiedzający powiat chojnicki nie mogą narzekać na brak ciekawostek. Zwiedzanie Chojnic warto zacząć od perełki gotyku pomorskiego: bazyliki mniejszej pw. Ścięcia św. Jana Chrzyciela. Ta monumentalna świątynia odznaczała się niezwykłym bogactwem wystroju wewnętrznego. W połowie XVII wieku było w niej siedem ołtarzy, a ściany

były bogato polichromowane. Niestety, w wyniku wielokrotnych pożarów zniszczone zostało całe wyposażenie wnętrza. Dziś ściany kościoła zdobią wykonane w roku 1957 freski, które upamiętniają ważne wydarzenia z życia parafii. W podziemiach bazyliki spoczywają ciała znakomitych malarzy: Hermanna Hana oraz Franciszka Haeflicha, których malowidła zdobią wiele kościołów.

W Chojnicach warto zobaczyć również fragmenty średniowiecznych murów obronnych z Bramą Człuchowską i basztami: „Kurzą Stopą”, „Szewską”, „Wrónią” – relikty średniowiecznych fortyfikacji miejskich, jak również: późnobarokowy kościół pojezuicki, neogotycki ratusz z 1902 r., zabytkowe kamieniczki z przełomu XVIII i XIX w. oraz pięknie odrestaurowany układ Starego Miasta.

W gminie Brusy znajduje się XIX-wieczny kościół pw. Wszystkich Świętych. Bryłę świątyni charakteryzują dwie zablokowane strzeliste wieże. Niesamowite wrażenie robi jej ogrom – 60,9 m długości, 26 m szerokości i 12 m wysokości. Jest to największy murowany kościół na Pomorzu.

Ciekawym zabytkiem jest również drewniany kościół w Leśnie z XVII w. Kościół w obecnym kształcie architektonicznym, będącym wynikiem złożenia się kilku faz budowlanych, stanowi szczególnie przypadek drewnianej architektury sakralnej na Kaszubach. Istotnym wyróżnikiem w bryle architektonicznej jest charakterystyczna wieża, zwężająca się ku górze oraz posiadająca zibę charakterystyczną raczej dla południowej Polski.

W Widnie warto obejrzeć starosłowiński piec chlebowy, będący świadectwem dawnych zwyczajów kulturowych Kaszub. Na pograniczu gminy Czersk i Tucholi, w Fojutowie, znajduje się unikatowy akwedukt – skrzyżowanie dwóch cieków wodnych: Wielkiego Kanału Brdy i rzeki Czerska Struga. Ciekawostką jest także Zapora Wodna Mylof – sztuczny zbiornik wodny na Brdzie.

Warto zwiedzić pięknie odrestaurowany dwór w Krojantach z przełomu XVIII i XIX w.; obecnie znajduje się tam prywatna klinika. W Krosnowie natomiast można obejrzeć zabytkową wyluszczeniową chatę, pochodzącą z 1850 r. Warte zwiedzenia są kościoły w Ogorzelicach i Ciechocinie. W Konarzynie, poza kościołem św. Piotra i Pawła, można odwiedzić także regionalną izbę pamięci. Natomiast w Konarzynie znajduje się dworek ziemiański z połowy XIX w.

Powiat chojnicki, poza urozmaiconym krajobrazem i ciekawymi zabytkami, oferuje rozmaite imprezy kulturalne, m. in.: Międzynarodowy Festiwal Folkloru, Festiwal Piosenki Żeglarskiej, Noc Poetów, Sierpniowa Fiesta Teatralna i Dni Powiatu Chojnickiego.

Źródło:

„Powiat chojnicki”, wyd. Agencja Promocyjno-Wydawnicza UNIGRAF

Koniec roku szkolnego – czas podsumowań

Zakończył się rok szkolny 2009/2010 w Zasadniczej Szkole Zawodowej Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy. Był on trzecim rokiem działalności dydaktyczno-wychowawczej Szkoły. Tym samym w Szkole realizowany był pełen 2- lub 3-letni cykl kształcenia w poszczególnych zawodach. Był to też rok szkolny, w którym po raz pierwszy liczna, bo ponad 40-osobowa liczba uczniów ukończyła naukę. Tegoroczni absolwenci w sesji letniej 2010 roku przystępują do egzaminu czeladniczego lub egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe.

Spośród uczniów klasyfikowanych, Paulina Jankowska z klasy II F (fryzjerskiej) uzyskała najlepszy wynik i ze średnią ocen 4,86 otrzymała promocję do klasy trzeciej z wyróżnieniem.

Nabór do klas I na rok szkolny 2009/2010 zakończono 30.09.2009 r. Wg stanu na ten dzień liczba uczniów w Szkole wynosiła 243 osoby, z tego w klasach I – 132 osoby. Największa liczba uczniów I klas podjęła naukę w następujących zawodach:

Kucharz małej gastronomii	28
Mechanik pojazdów samochodowych	26
Fryzjer	17
Sprzedawca	15
Cukiernik	10
Elektromechanik pojazdów samochodowych	9

Kształcenie zawodowe teoretyczne w zawodach: fryzjer, kucharz małej gastronomii, mechanik pojazdów samochodowych i elektromechanik pojazdów samochodowych odbywało się w szkole wg ramowego planu nauczania. Kształcenie zawodowe w pozostałych zawodach odbywało się na kursach zawodowych w Okręgowym Ośrodku Doskonalenia Zawodowego przy ul. Rajskiej w Bydgoszczy.

Kształcenie zawodowe praktyczne (praktyczna nauka zawodu) odbywała się u 148 pracodawców – rzemieślników i przedsiębiorców. Uczeń posiada status pracownika młodocianego. Nauka realizowana jest w systemie naprzemiennym, to jest: jeden tydzień nauki teoretycznej – jeden tydzień praktycznej nauki zawodu.

Podstawowym celem działalności Szkoły jest rzetelne przygotowanie uczniów pod podjęcia pracy w wybranym przez siebie zawodzie. Funkcjonowanie bydgoskiej szkoły rzemieślniczej w roku szkolnym 2009/2010 również podporządkowane było temu celowi.

W październiku 2009 roku powstało szkolne Koło Mechaników Samochodowych, które pozwala uczniom w zawodzie mechanik pojazdów samochodowych rozwijać swe zainteresowania oraz poszerzać wiedzę zdobywaną na zajęciach lekcyjnych. Spotkania Koła odbywały się regularnie co tydzień i skupiały młodzież zarówno z klas pierwszych, jak i drugich. Opiekunem Koła był mgr Bartłomiej Małek – nauczyciel przedmiotów zawodowych.

Uczniowie klas gastronomicznych w marcu 2010 roku przystąpili do Konkursu „Zostań Mistrzem Naleśnika”. W finale rozgrywek uczeń klasy II Kacper Poliński zdobył II miejsce wykonując torcik naleśnikowy szpinakowy w asyście sosu gorgonzola według własnego autorskiego pomysłu.

W lutym i w marcu 2010 roku odbyły się szkolne i wojewódzkie eliminacje Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy o BHP. Do eliminacji szkolnych przystąpiło 15 uczniów. Wyłoniona spośród nich 6-osobowa reprezentacja wzięła udział w rozgrywkach wojewódzkiego Konkursu. Podobnie, jak w ubiegłym roku szkolnym, uczennica klasy II F (fryzjerskiej) Martyna Uciechowska zakwalifikowała się do finału ogólnopolskiego.

Uczniowie Szkoły wielokrotnie w ciągu roku szkolnego brali udział w wewnątrzszkolnych rozgrywkach sportowych. Największa z nich odbyła się 14 października 2009 roku. Szkolny Turniej Siatkówki zgromadził wówczas licznych zawodników i publiczność.

Zarówno nauczyciele, jak i młodzież Zasadniczej Szkoły Zawodowej Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy, w roku szkolnym 2009/10 podejmowali szereg działań promocyjnych, których celem było przybliżenie społeczno-

ści lokalnej, a zwłaszcza uczniom gimnazjów, ich rodzicom i wychowawcom idei kształcenia zawodowego w rzemiośle. W szczególności przeprowadzono:

1. spotkania informacyjno-szkoleniowe pod nazwą „Forum Doradztwa Zawodowego” dla pedagogów szkolnych i doradców zawodowych z bydgoskich gimnazjów. Cieszyły się one sporym powodzeniem, albowiem wzięli w nich udział przedstawiciele ponad połowy tych szkół. W ich trakcie uczestnicy zapoznali się nie tylko ze specyfiką rzemieślniczego kształcenia zawodowego, ale także z ofertą edukacyjną szkoły. Przedsięwzięcie to zyskało patronat Kujawsko-Pomorskiego Kuratora Oświaty i zostało zorganizowane przy współpracy z Powiatowym Urzędem Pracy oraz Komendą Wojewódzka Ochotniczych Hufców Pracy;

2. udział w Bydgoskich Targach Edukacyjnych, które odbyły się 26 kwietnia 2010r. w Hali Sportowo-Widowiskowej „Łuczniczka”. Ekspozycja placówki wzbudzała duże zainteresowanie gimnazjalistów. Targi były okazją do indywidualnych rozmów z potencjalnymi kandydatami do I klasy.

3. uczestnictwo przedstawicieli szkoły w lekcjach preorientacji zawodowej, które organizowane są przez doradców zawodowych dla uczniów III klas gimnazjów.

Udział przedstawicieli Szkoły w Jarmarku Świętojańskim oraz Święcie Chleba organizowanym przez Cech Piekarzy i Cukierników w Bydgoszczy w dniu 27 czerwca 2010r. był kolejną okazją do promocji szkolnictwa rzemieślniczego. Stoisko Szkoły cieszyło się dużym powodzeniem zarówno osób zainteresowanych nauką swoich dzieci w tego typu szkole, jak i pracodawców chcących przyjąć uczniów na praktyczną naukę zawodu.

Podsumowując, należy zwrócić szczególną uwagę, że wprowadzając od 1 września 2009 roku nowe szkolne plany nauczania, udało się doprowadzić do znacznego zwiększenia czasu przeznaczanego na naukę zawodu. Nauka zawodu, zarówno teoretyczna, jak i praktyczna, stanowi 67,5% ogólnego wymiaru godzin. Zaś 75% czasu przeznaczanego na edukację zawodową stanowi praktyczna nauka zawodu u pracodawców w rzeczywistych warunkach pracy. Stało się to możliwe dzięki przejściu we wszystkich klasach na tzw. naprzemienny system nauki w układzie: jeden tydzień nauki teoretycznej – jeden tydzień praktycznej nauki zawodu. Bez wątpienia przyczyni się to do poprawy jakości i efektywności kształcenia zawodowego.

M.Ł./B.K.

Nowe zawody w „Wykazie zawodów rzemieślniczych” – klasyfikacja zawodów i specjalności dla rynku pracy

Od 1 lipca lista zawodów w Polsce wzbogaciła się o nowe profesje. W tym dniu w życie weszło rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz jej stosowania.

Nowa tabela zawiera zestawienie zawodów odpowiadających danemu rodzajowi rzemiosła, w których izby rzemieślnicze mogą powołać komisje egzaminacyjne i w których może być prowadzone przygotowanie zawodowe, zarówno pracowników młodocianych, jak też osób dorosłych (z wyłączeniem zawodów nie przewidzianych do kształcenia w zasadniczej szkole zawodowej).

Zawody zostały opatrzone nowymi kodami na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności

na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. Nr 82, poz. 537), które weszło w życie z dniem 1 lipca 2010 r.

W tabeli podano nowe zawody, wprowadzone do klasyfikacji w efekcie wniosków zgłoszonych przez przedstawicieli środowiska rzemieślniczego i opracowanych przez Związek Rzemiosła Polskiego. W zawodach tych będzie możliwość zatrudniania w celu przygotowania zawodowego zarówno osób młodocianych, jak i dorosłych oraz przeprowadzania czeladniczych i mistrzowskich egzaminów po opracowaniu niezbędnych standardów wymagań egzaminacyjnych (art.3, ust.3a ustawy o rzemiośle oraz par.2, pkt.1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie przeprowadzania egzaminów na tytuły czeladnika i mistrza w zawodzie, przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych).

Kod zawodu	Nazwa zawodu rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 kwietnia 2010r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz.U. Nr 82, poz. 537)
712404	termoizoler
722104	podkuwacz koni
516401	fryzjer zwierząt (groomer)
613001	baka
612108	juhas
752204	renowator mebli artystycznych
814204	operator maszyn i urządzeń do produkcji okien z tworzyw sztucznych
815701	operator urządzeń do prania, prasowania i chemicznego czyszczenia tekstyliów

I tak np. Baca został sklasyfikowany pod nr 613001 w grupie „Rolnicy produkcji roślinnej i zwierzęcej”, natomiast juhas pod nr 612108 w grupie „Hodowcy wyspecjalizowanej produkcji zwierzęcej”.

Tradycyjne zawody bacy i juhasa należą do ginących. Wpisanie ich na listę pozwoli wykonującym te zawody na korzystanie ze świadczeń społecznych KRUS lub ZUS oraz różnych form zasiłków. Ma im też umożliwić uzyskiwanie uprawnień do wykonywania zawodu poprzez zdobycie certyfikatu potwierdzającego przynależność i potwierdzającego kwalifikacje.

Aby uzyskać certyfikat, adepci zawodu będą musieli wziąć udział w kursie zakończonym egzaminem. Muszą znać się na gospodarce szalańniczej oraz wykazać się umiejętnościami pozyskiwania i przetwórstwa mleka owczego, a także wyrobu serów i innych produktów owczych. Wymagana będzie też od nich znajomość programu ochrony parków krajobrazowych i rezerwatów, rozpoznawania roślin chronionych oraz wpływu wypasu zwierząt na bioróżnorodność górskich hal i polan.

Pełne zestawienie zawodów z dotychczasowej i nowej klasyfikacji – materiał przygotowany w resorcie pracy ma charakter pomocniczo-informacyjny, w związku ze zmianami polegającymi na innym nazwaniu niektórych zawodów oraz przeniesieniu niektórych z nich do innej grupy zawodów.

Około 90% zawodów rzemieślniczych otrzymało nowy, sześciocyfrowy kod. Oznacza to dla organizacji rzemiosła konieczność uaktualnienia dokumentów stosowanych w procesie: a) zawierania umów o pracę w celu przygotowania zawodowego (osoby dorosłe i młodociani pracownicy), b) powoływania komisji egzaminacyjnych c) przeprowadzania egzaminów czeladniczych i mistrzowskich (zmieniono nazwę zawodu – „wizażystka/stylistka”).

I.G.

Wykaz zawodów, za które może być dokonywana refundacja wynagrodzeń i składek

W dniu 3 sierpnia br. Zarząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego podjął uchwałę w sprawie określenia „Wykazu zawodów, za które może być dokonywana refundacja wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników”.

W związku z opublikowaniem w dniu 17 maja 2010 r. rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania Wojewódzki Urząd Pracy w Toruniu dokonał aktualizacji wykazu zawodów, za które może być dokonywana refundacja m.in. wynagrodzeń młodocianych pracowników.

WUP w pierwszym etapie prac zwrócił się z prośbą o przekazanie uwagi i sugestii do dotychczas obowiązującego wyka-

zu m.in. do takich jednostek jak: Kujawsko-Pomorskiej Komendy Wojewódzkiej OHP, Powiatowych Urzędów Pracy. W oparciu o przekazane uwagi został opracowany projekt do dalszych konsultacji, w których uczestniczyły: Kuratorium Oświaty w Bydgoszczy, Delegatura w Toruniu i Włocławku, Kujawsko-Pomorskiej Izby Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy, Kujawsko-Pomorskiego Związku Pracodawców i Przedsiębiorców w Bydgoszczy, Cech Rzemiosł Różnych (Bydgoszcz, Toruń, Grudziądz, Włocławek, Inowrocław) oraz Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych w Toruniu.

Uwagi przekazywane przez reprezentantów środowiska rzemieślniczego najczęściej dotyczyły uzupełnienia wykazu o zawody rzemieślnicze, w których zawierane są umowy o

praktyczną naukę zawodu. Natomiast PUP w Bydgoszczy zaproponował usunięcie w wykazu zawodów, na które nie ma zapotrzebowania, bądź jest ono znikome na rynku pracy. Wszystkie przekazane sugestie zostały przeanalizowane, a następnie uwzględnione przy opracowaniu ostatecznej wersji wykazu. Należy także dodać, iż przy tworzeniu wykazu uwzględnione też zostały zachodzące dynamiczne zmiany na regionalnym rynku pracy, wobec czego lista zawodów jest obszerna i daje możliwość praktycznej nauki młodym osobom w wielu zawodach.

Podjęta Uchwała nr 59/1012/10 Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 3 sierpnia 2010 r. wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego. I.G.

Konferencja na temat kierunków zmian w kształceniu zawodowym

W dniu 15.04.2010 r. w Sali Auditorium Novum Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy odbyła się wpisana w cykl 16 spotkań regionalnych konferencja poświęcona projektowi modernizacji szkolnictwa zawodowego.

W związku z trwającą w tym czasie żałobą narodową, na konferencji nieobecna była Minister Edukacji Narodowej Pani Katarzyna Hall oraz Podsekretarz Stanu w MEN Pan Zbigniew Włodkowski. Resort reprezentowała Ewa Konikowska-Kruk, Dyrektor Departamentu Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego, Anna Wesołowska, Radca Ministra, Departament Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego, Magdalena Wantoła-Szumera, Naczelnik Wydziału Edukacji Ustawicznej, Departament Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego oraz Jacek Falkowski, Główny Wizytator, Departament Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego.

Konferencja rozpoczęła się prezentacjami multimedialnymi przedstawicieli Ministerstwa Edukacji Narodowej dotyczącymi działań realizowanych i planowanych w polskiej oświacie. Reprezentanci resortu w tej części spotkania przedstawili programy wdrażane w szkołach, jak np. „Radosna szkoła” oraz takie, które dopiero czekają na realizację. W dalszej kolejności wystąpił przedstawiciel Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego Pan Czesław Ficner, który poinformował zebranych o projektach realizowanych

w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki wspierających edukację zawodową oraz wyrównujących szanse edukacyjne uczniów w naszym województwie.

W drugiej części konferencji rozpoczęła się dyskusja w czterech panelach:

- Kształcenie praktyczne w szkolnictwie zawodowym
- Organizacja i struktura kształcenia zawodowego i ustawicznego
- Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szkole
- Wspieranie szkoły przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne oraz placówki doskonalenia.

Panel 1 i 2 zostały połączone w jeden i w jego ramach Pani Ewa Konikowska-Kruk poinformowała, że po konsultacjach z przedstawicielami Związku Rzemiosła Polskiego oraz pracodawców MEN wprowadził do pierwotnych założeń modernizacji zmiany polegające między innymi na utrzymaniu sytemu egzaminów czeladniczych i mistrzowskich przeprowadzanych przez izby rzemieślnicze. Nauka zawodu młodocianych pracowników nadal będzie się odbywać na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego, czas przeznaczony na realizację praktycznej nauki zawodu u pracodawcy pozostanie bez zmian, a praktyczna nauka zawodu prowadzona będzie od I klasy ZSZ. Wszystkie zawody z klasyfikacji szkolnej będą miały 3-letni cykl kształcenia. Egzaminy orga-

nizowane przez izby rzemieślnicze w zawodach szkolnych odbywać się będą na podstawie standardów wymagań egzaminacyjnych wspólnych dla OKE i komisji rzemieślniczych, zawartych w nowych podstawach programowych kształcenia w tych zawodach. Zostanie stworzony bank zadań i pytań egzaminacyjnych oraz komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych. Wybór programu nauczania (przedmiotowy czy modułowy) należał będzie do dyrektora szkoły. Szkoły zawodowe upoważnione będą do prowadzenia kursów kwalifikacyjnych dla dorosłych, po których ukończeniu absolwent mógłby przystępować do egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe. Likwidacji ulegną tzw. komisje kuratoryjne nadające kwalifikacje zawodowe osobom dorosłym. Przeszną istnieć uzupełniające licea i technika, osoby pragnące kontynuować naukę po zasadniczej szkole zawodowej będą mogły to uczynić w utworzonych liceach dla dorosłych. Ministerstwo Edukacji Narodowej podtrzymało pomysł podziału zawodów na kwalifikacje i potwierdzenia ich w trakcie nauki w szkole w systemie egzaminów zewnętrznych. Modyfikacji ulegnie klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego, część zawodów zniknie (nie odbywa się w nich obecnie kształcenie), powstaną też zawody nowe, które będą mogli zgłaszać pracodawcy.

A.K.

Spotkanie fryzjerów

W dniach 29-30 maja 2010 roku w Ciechocinku odbyło się spotkanie komisji egzaminacyjnej powołanej przez Kujawsko-Pomorską Izbę Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy dla zawodu fryzjer. Miało ono charakter narady informacyjno-szkoleniowej, a jego celem było omówienie wielu ważnych kwestii związanych z przeprowadzaniem egzaminów czeladniczych i mistrzowskich oraz sprawdzających w zawodzie obecnie najchętniej wybieranym przez absolwentów gimnazjum.

Przedmiotem obrad, oprócz przypomnienia zapisów Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 października 2005 roku w sprawie egzaminów na tytuły czeladnika i mistrza w zawodzie, przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych, był etap praktyczny egzaminu czeladniczego i mistrzowskiego, omówiony w szczególności pod kątem kryteriów oceny wykonania zadań.

W dalszej kolejności naradę zdominowała dyskusja nad uchwałą nr 13 Zarządu Związku Rzemiosła Polskiego z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie wprowadzenia wykazu zadań na etap praktyczny egzaminów czeladniczego i mistrzowskiego

w zawodzie fryzjer, przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych. Uchwała ta, wprowadzająca fakultatywność w wyborze główek treningowych lub modeli do wykonania zadań egzaminacyjnych, jednocześnie kwestię wyboru formy organizacji etapu praktycznego pozostawia izbie rzemieślniczej oraz komisji egzaminacyjnej. Uczestnicy spotkania większością głosów opowiedzieli się za główkami treningowymi w celu wykonania zadań etapu praktycznego. Ostateczne postanowienia zapadną na najbliższym posiedzeniu Zarządu Kujawsko – Pomorskiej Izby Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy.

Zgodnie z programem narady, zapoznano jej uczestników z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 marca 2010 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie praktycznej nauki zawodu wprowadzającego nowe regulacje związane z wymogami stawianymi instruktorom praktycznej nauki zawodu. Zmienione rozporządzenie między innymi znosi warunek posiadania przez instruktora praktycznej nauki zawodu świadectwa dojrzałości technikum lub liceum.

Kolejnym punktem spotkania było omówienie regulaminu egzaminów sprawdzających dla uczniów odbywających praktyczną naukę zawodu w zawodzie fryzjer. Egzaminy te są coraz częściej organizowane przez zrzeszone w Kujawsko – Pomorskiej Izbie Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy Cechy. Pojawiła się potrzeba regulacji oraz ujednolicenia sposobu organizacji i przeprowadzania tych egzaminów. Opracowany regulamin wraz ze wzorem zaświadczenia potwierdzającego udział w sprawdzianie oraz kartą uczestnictwa został już zatwierdzony przez Zarząd KPIRIP w Bydgoszczy.

Podczas narady podjęto również prace nad sprawdzeniem i aktualizacją pytań egzaminacyjnych pod kątem obowiązujących przepisów.

Dwudniowe spotkanie zamykało omówienie nowego wzoru skierowania na etap praktyczny egzaminu oraz zapoznanie z nowym formularzem – protokołem etapu praktycznego egzaminu, zaproponowanym przez Związek Rzemiosła Polskiego.

A.K.

W Unii Europejskiej uczymy się przez całe życie

Program „Uczenie się przez całe życie” (Lifelong Learning Programme – LLP) wspiera europejską współpracę i wymianę w dziedzinie edukacji, zarówno ogólnej, na wszystkich jej poziomach, jak i zawodowej, a także w dziedzinie kształcenia nieformalnego i pozaformalnego. Składa się z czterech głównych komponentów:

- program Comenius działający w obszarze edukacji ogólnej;
- program Erasmus obejmujący swoim wsparciem szkolnictwo wyższe;
- program Leonardo da Vinci wspierający działania mające na celu poprawę jakości, atrakcyjności i skuteczności kształcenia

zawodowego, zwiększenie mobilności zawodowej, poprawę sytuacji na rynku pracy;

- program Grundtvig wspierający działania dotyczące edukacji dorosłych.

Program „Uczenie się przez całe życie” wspiera wyłącznie działania międzynarodowe. Projekty mogą być realizowane we współpracy z partnerami pochodzącymi z krajów członkowskich Unii Europejskiej (do tej grupy dochodzą jeszcze kraje stowarzyszone w EFTA-EEA, a więc: Islandia, Norwegia i Liechtenstein, a także kraje kandydujące: Turcja, Chorwacja, a od 2011 roku także Szwajcaria).

Program Leonardo da Vinci

Program Leonardo da Vinci jest jednym z czterech głównych programów sektorowych programu Unii Europejskiej „Uczenie się przez całe życie”. Propaguje działania zmierzające do poprawy jakości, atrakcyjności i skuteczności kształcenia i szkolenia zawodowego oraz dostosowania systemu edukacyjnego do wymogów rynku pracy. Zmierzają do poprawy konkurencyjności europejskiego rynku pracy przez pomoc obywatelom Unii Europejskiej w zdobywaniu nowych umiejętności, wiedzy i kwalifikacji. Wspiera wymianę wiedzy, innowacji oraz doświadczeń między krajami Unii Europejskiej.

Pozwala on zarówno uczniom, jak i absolwentom wyjechać na zagraniczne praktyki i staże. Dzięki temu zdobywają doświadczenie oraz podnoszą swoje kompetencje – wartości tak bardzo dziś potrzebne na trudnym rynku pracy. To w perspektywie pomaga im znaleźć dobre zatrudnienie w kraju. Międzynarodowe staże od zawsze robiły pozytywne wrażenie na pracodawcach ze wszystkich branż.

Przystąpić do programu można w bardzo prosty sposób. Przygotowanie oraz rozliczenie projektu w Leonardo da Vinci ma prostą procedurę w stosunku do innych programów pomocowych. Dzięki złożonemu przez beneficjenta wnioskowi, grupa uczniów lub pracowników ma szansę wyjechać na zagraniczny staż, poznać inne kultury, doskonalić umiejętności. Unia Europejska może pokryć nawet 100% wszystkich wydatków.

Osoby powracające z wyjazdów często mówią, że była to najlepsza decyzja w ich życiu i że gdyby tylko mieli szansę, to wyjechaliby jeszcze raz. Nic dziwnego – praca w najbardziej renomowanych przedsiębiorstwach danej branży to na pewno niezapomniane przeżycie. Oprócz tego uczestnicy mają okazję podróżować, zwiedzać miejscowe atrakcje oraz nawiązać międzynarodowe kontakty i przyjaźnie.

Dyrektorzy placówek edukacyjnych chętnie wysyłają podopiecznych na takie programy, ponieważ dla ich uczniów to szansa na „bezpieczne lądowanie” na rynku pracy, po opuszczeniu murów placówki.

Pracodawcy bardzo niewielkim kosztem mają okazję podnieść kwalifikacje swoich pracowników oraz poznać zagraniczne nowinki techniczne czy menedżerskie, które później mogą wprowadzić u siebie. To podnosi wartość pracowników i konkurencyjność przedsiębiorstwa. To inwestycja w człowieka.

Każdy powracający ze stażu otrzymuje zaświadczenie z placówki wysyłającej, certyfikat z placówki przyjmującej oraz dokument Europass-Mobilność. Potwierdzają one udział w stażu oraz zdobyte kompetencje. Oprócz dokumentów do kraju można wrócić z siecią bardzo wartościowych międzynarodowych znajomości, które mogą zaowocować w przyszłości.

W realizacji stażu pomagają opiekunowie z organizacji goszczącej. To oni rozwiązują wszelkie problemy i niejasności, jakie pojawiają się w czasie odbywania stażu.

Program Leonardo da Vinci to idealne rozwiązanie dla ambitnych osób, które wiedzą, że w dzisiejszych czasach nie można zaprzestać nauki na poziomie szkolnym. Rynek wymusza na nas ciągłe podnoszenie kwalifikacji, zwiększanie konkurencyjności na scenie zawodowej. Dzięki Leonardo da Vinci mamy możliwość uczyć się od najlepszych i sprawdzić samych siebie. Musimy się uczyć przez całe życie.

Sami uczestnicy mówią: „Warto wyjechać, wierząc w to, że kiedyś nasze marzenia staną się rzeczywistością”.

Najlepsza decyzja w życiu, sukces, kontakty, korzyści, przystępność życia – to określenia najczęściej powtarzane przez osoby powracające z zagranicznych staży. Wszyscy oni skorzystali z unijnego programu Leonardo da Vinci. Ich entuzjazm jest w pełni uzasadniony! Wystarczyło, że instytucja lub szkoła przygotowała i wysłała wniosek do Narodowej Agencji, a już kilka miesięcy po rozstrzygnięciu konkursu grupa pracowników lub uczniów miała okazję wyjechać na zagraniczny staż.

Dlaczego warto wyjechać?

Program to niepowtarzalna szansa na podwyższenie kwalifikacji zawodowych, poznanie innych metod pracy niż te, które znamy na co dzień. Możemy się sprawdzić w nowych warunkach, otworzyć się na innowacyjne rozwiązania, nawiązać cenne kontakty, które będą potem procentować w dalszej pracy. Poza tym to szansa na podróż do najciekawszych zakątków Europy, poznanie kultur i osiągnięć cywilizacyjnych innych narodów oraz nauka tolerancji.

Dlaczego warto wysłać pracownika?

W czasie szybko postępującego rozwoju nie można sobie pozwolić na zakończenie nauki na jakimkolwiek poziomie. Ciągłe podnoszenie kwalifikacji pracowników podnosi konkurencyjność całej firmy, daje szansę na wprowadzenie zagranicznych wzorców na polski rynek. To inwestycja w człowieka.

Co dostajemy?

Możliwość odbycia stażu w renomowanych instytucjach, zdobycia doświadczenia i nowych umiejętności. Każdy uczestnik otrzymuje także certyfikat Europass-Mobilność. Oprócz tego stażyci nawiązują międzynarodowe znajomości, które mogą zaowocować w przyszłości. Program Leonardo da Vinci pokrywa koszty podróży i pobytu za granicą, jak również koszty związane z zarządzaniem projektem i przygotowaniem językowo-kulturowym uczestników.

Co musisz dać?

Swoją czas oraz chęć do nauki i ulepszania rzeczywistości.

Co musisz zrobić?

Znaleźć odpowiedniego partnera do współpracy, przygotować projekt, złożyć wniosek i... wygrać dofinansowanie!

Dlaczego Leonardo da Vinci?

Ci, którzy już zrealizowali projekt, mówią: „Dzięki projektowi Leonardo da Vinci udało nam się zbudować europejskie partnerstwo, wymienić wiedzę handlową i zdobyć najlepsze praktyki. Niektóre rozwiązania już zostały wprowadzone w naszej firmie”.

Gdzie pozyskać więcej informacji?

Już od września 2010 r. w ramach podpisanego porozumienia z Fundacją Rozwoju Systemu Edukacji rozpoczyna działalność PUNKT KONTAKTOWY przy Kujawsko-Pomorskiej Izbie Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy

PUNKT KONTAKTOWY programu „Uczenie się przez całe życie” Leonardo da Vinci, Wizyty Studyjne

oraz Inicjatywy Europass w Bydgoszczy

ul. Piotrowskiego 11

85-098 Bydgoszcz

Osoba do kontaktu: Patrycja Chmara

tel. 52 322 39 60

e-mail: patrycja.chmara@izbarzem.pl, www.izbarzem.pl

Punkt Kontaktowy prowadzi działalność informacyjno-promocyjną. Informacje o możliwości uczestnictwa w projektach, konkursach, szkoleniach, konferencjach itp. rozsyłane są przede wszystkim do pracodawców reprezentujących środowisko rzemieślnicze oraz innych zainteresowanych w tym przedsiębiorców z regionu kujawsko-pomorskiego. Punkt prowadzi działalność konsultacyjną przy wypełnianiu wniosków w ramach programu „Uczenie się przez całe życie”.

W ramach Punktu Kontaktowego organizowane są szkolenia i rozpowszechniane są materiały promocyjne, których celem jest między innymi przygotowanie potencjalnych uczestników do przygotowywania i zarządzania projektami. Promocja działań i programu odbywa się w oparciu o stronę www.izbarzem.pl

W/w usługi pozwolą na polepszenie komunikacji pomiędzy światem nauki, biznesu i otoczenia.

Główne działania organizacyjno-informacyjne prowadzone przez Kujawsko-Pomorską Izbę Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy mają na celu przekazywanie informacji na temat programu „Uczenie się przez całe życie” Leonardo da Vinci, Wizyty Studyjne oraz Inicjatywy Europass w regionie kujawsko-pomorskim.

Działalność Punktu Kontaktowego obejmuje w szczególności:

- Organizację bezpłatnych szkoleń, warsztatów, konferencji i spotkań informacyjnych z udziałem ekspertów;
- Rozpowszechnianie materiałów szkoleniowych;
- Rozpowszechnianie bieżących informacji drogą elektroniczną do potencjalnych zainteresowanych współpracą z MŚP, uczestników szkoleń, pracodawców reprezentujących środowisko rzemieślnicze, szkół z regionu kujawsko-pomorskiego;
- Stała aktualizacja strony www.izbarzem.pl i zakładki Punktu Kontaktowego KPI RiP w Bydgoszczy;
- Bezpłatna pomoc doradczą dla potencjalnych beneficjentów programu „Uczenie się przez całe życie” w zakresie wypełniania i składania wniosków o dofinansowanie oraz realizacji projektów w zakresie stosowania i wypełniania dokumentów Europass;
- Udostępnienie broszur, czasopism i innych materiałów informacyjno-promocyjnych;
- Stały kontakt z Fundacją Rozwoju Systemu Edukacji.

Źródło:

Materiały FRSE

Cech Rzemiosł Różnych w Aleksandrowie Kujawskim

ul. Chopina 9 A
87-700 Aleksandrów Kujawski
tel. 54 282 40 83
e-mail: cech.aleksandrowkuj@izbarzem.pl

Aleksandrów Kujawski jest położony na krawędzi pradoliny Wisły po lewej stronie między Toruniem a Włocławkiem. Miasto powstało na początku drugiej połowy XIX wieku, na terenie posiadłości feudalnych hrabiego Trojanowskiego. Swoją dynamiczny rozwój zawdzięcza Towarzystwu Kolei Żelaznych inwestującemu w budowę linii kolejowej i stacji granicznej z Prusami w odległości 2 km od rzeki Tążyny, stanowiącej wówczas granicę pomiędzy dwoma zaborami – pruskim i rosyjskim.

Oddany w 1860 roku okazały budynek stacyjny mieścił: biuro ruchu drogi żelaznej, telegraf, urząd pocztowy, komorę celną oraz salony dla pasażerów i gości. I w jednym z tych apartamentów w dniu 4 września 1879 roku car Aleksander II podejmował cesarza niemieckiego Wilhelma I. Właśnie z okazji pobytu cara zmieniono nazwę osady Trojanowo na Aleksandrów Pograniczny.

W owym czasie był jednym z ważniejszych „łądowych portów” dla Królestwa Polskiego i Rosji. W roku 1910 zamieszkiwało tu około 8800 osób. W roku 1919 od władz niepodległej Polski osada otrzymała prawa miejskie i nową nazwę – Aleksandrów Kujawski. Obecnie jest też siedzibą powiatu obejmując swym zasięgiem miasta: Ciechocinek i Nieszawę oraz gminy: Raciążek, Bądkowo, Koneck, Waganiec i Zakrzewo.

Od wielu setek lat na terenie dawnego starostwa Nieszawskiego rozwijało się rzemiosło. Istniały cechy branżowe piekarzy, wędliniarzy i rzeźników, szewców, kołodziejów i kowali. Sądzić należy że stanowili na terenach przygranicznych dość liczną społeczność. Rzeczywistość międzywojenną kształtowali wspólnie i na ogół zgodnie żyjący obok siebie Polacy, Żydzi, Niemcy, Rosjanie i Ukraińcy.

Po II wojnie światowej rzemiosło odradzało się na nowo i organizowało. I tak w roku 1954 powstał Cech Rzemiosł Różnych w Aleksandrowie Kujawskim, który w roku 1965 dorobił się własnego Domu Rzemiosła, a w najświetniejszym okresie liczył 707 członków.

Obecnie jest zrzeszonych około 60 zakładów w różnych zawodach, przeważnie szkolących uczniów (165).

Od roku 1954 Cechowi przewodniczyli kolejno: Wiktor Kręćcki, Mieczysław Szalkiewicz, Jan Ptak, Daniel Skonieczny i Zbigniew Sobczak.

Zarząd Cechu	
• Zbigniew Sobczak	- Starszy Cechu
• Ryszard Szopa	- Podstarszy
• Zdzisław Piekarski	- Podstarszy
• Marzena Dudek	- Sekretarz Zarządu
• Mieczysław Skupniewicz	- Skarbnik
• Tadeusz Boruciński	- członek
• Jan Szulc	- członek
• Marian Bednarski	- członek
• Józef Pietrzak	- członek

Cech Rzemiosł Różnych Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Chojnicach

89-600 Chojnice, ul. Cechowa 6, tel. 52 397 49 22
e-mail: cech.chojnice@izbarzem.pl

Rzemiosło chojnickie zorganizowane było w cechach już w okresie panowania krzyżackiego. Wszystkie cechy (sukiennicy, piekarze, szewcy, rzeźnicy, kramarze czy kowale) posiadały własne statuty wydane przez radę miejską i zatwierdzone przez komturów. Dynamicznie rozwijały się w tym okresie zwłaszcza sukiennictwo – cech sukienników tworzył wraz z trzema innymi korporacjami odgrywającą znaczącą rolę w życiu politycznym miasta. W 1570 roku działało tu aż 55 warsztatów sukienniczych.

Duże znaczenie ponadlokalne miało piwowarstwo, a w poł. XVII w. także gorzelnictwo. Intensywnie rozwijało się także rzeźnictwo oraz piekarnictwo – w pierwszej połowie XV w. występują w Chojnicach specjalistyczne grupy piekarzy, w tym placków i sucharów, a także organizacja cechowa. Spośród innych rzemiosł wymienić należy rzemiosła skórzaniane reprezentowane przede wszystkim przez występujących licznie szewców. Funkcjonowały również rzemiosła metalowe, których liczba od poł. XVIII w. znacznie wzrosła. Z branż związanych z obróbką drewna stosunkowo dobrze rozwinięte było bednarnstwo (związane z piwowarstwem i gorzelnictwem) oraz stolarstwo. Funkcjonowały także rzemiosła związane z budownictwem, czyli murarze, zduni i szklarze.

W drugiej połowie XIX w., gdy powstały drogi oraz linie kolejowe łączące Chojnice z Berlinem, Gdańskiem i Królewem, zaczęły rozwijać się przemysł. Powstały pierwsze zakłady przemysłowe, w tym dwa większe zakłady produkcji me-

bli, które wyodrębniły się ze stolarstwa rzemieślniczego. Jednak jeszcze na początku XX wieku przemysł nie odgrywał w gospodarce ponad 10-tysięcznych wówczas Chojnic większej roli, zatrudniając jedynie ok. 200 robotników, podczas gdy w rzemiosle działało 266 mistrzów zatrudniających kilkuset pracowników. Dominowała branża odzieżowa (głównie krawcy i szewcy), drugie miejsce zajmowały zakłady branży spożywczej (zwłaszcza piekarze i rzeźnicy), a po nich branża metalowa (kowale, ślusarze i instalatorzy) i budowlana, obejmująca głównie specjalności o charakterze usługowym i wykończeniowym.

W okresie powojennym rzemieślnicy chojniccy zrzeszyli się w Cechu Rzemiosł Różnych. Na przestrzeni wielu lat Cech zrzeszał rzemieślników z terenu całego powiatu, a liczba członków wynosiła od 600 do 700 osób. Od czasu wprowadzenia w 1989 r. nowej ustawy o działalności gospodarczej znoszącej obowiązek przynależności do cechów, liczba członków Cechu zaczęła spadać i obecnie wynosi 230. Przeważają przedstawiciele branży drzewnej – stolarze. Inne licznie reprezentowane branże to mechanicy samochodowi, ślusarze i fryzjerzy.

Chojnicki Cech Rzemiosł Różnych Małych i Średnich Przedsiębiorstw, dzięki aktywnej działalności promocyjnej,

cieszy się zaufaniem braci rzemieślniczej i renomą w środowisku gospodarczym powiatu chojnickiego.

Zarząd Cechu	
• Mirosław Janowski	- Starszy Cechu
• Marian Wróblewski	- Podstarszy Cechu
• Stefan Skwierawski	- Sekretarz
• Leszek Babiński	- Skarbnik
• Józef Urbaniak	- Członek
• Mirosław Błażejczak	- Członek
• Wojciech Szociński	- Członek
• Janusz Strawicki	- Członek
• Tadeusz Guentzel	- Przewodniczący Komisji Rewizyjnej

Swoboda świadczenia usług, w tym rzemieślniczych – Dyrektywa o usługach na Rynku Wewnętrznym

Czy myślałeś o założeniu firmy za granicą ?

Dziś przeważająca większość małych przedsiębiorstw usługowych wciąż funkcjonuje jedynie na własnym lokalnym lub krajowym rynku. Zgodnie z ostatnimi badaniami statystycznymi, tylko 8% małych przedsiębiorstw prowadzi handel poza granicami swojego kraju. W niektórych przypadkach jest to świadomy wybór biznesowy, ale w wielu innych przyczyną są liczne obciążenia prawne i administracyjne w państwach członkowskich. Istnieją jednak dowody na to, że MSP chętnie podejmowałyby działalność transgraniczną, ale często są do tego zniechęcane. To przede wszystkim poprzez bariery w działalności usługowej stojące na ich drodze np. (nieprzejrzyste i nieuzasadnione wymagania, konieczność zwrócenia się do wielu organów w celu uzyskania różnych zezwoleń, długie, skomplikowane i kosztowne procedury).

Rynek wewnętrzny UE ma ogromny potencjał. Każde przedsiębiorstwo w Unii może liczyć automatycznie na blisko 500 milionów potencjalnych klientów. To właśnie dyrektywa o usługach może pomóc przedsiębiorcom, zwłaszcza małym i średnim w wykorzystywaniu tych możliwości.

Czym jest dyrektywa o usługach ?

Dyrektywa o usługach to akt prawa europejskiego, który wymaga od państw członkowskich usunięcia barier prawnych i administracyjnych w prowadzeniu działalności usługowej i stworzenia bardziej przejrzystego otoczenia biznesowego. Termin transpozycji dyrektywy o usługach przez kraje członkowskie formalnie minął z końcem grudnia 2009 r. Ale konsultacje rozpoczęto z początkiem br., co uznane jest za celowy zabieg i „nowatorską” metodę pracy komisji, uwzględnioną w dyrektywie.

Oczekuje się, że dyrektywa o usługach znacznie ułatwi życie MSP i da impuls do rozwoju sektora usług w UE, który jest nie tylko największym sektorem naszych gospodarek, odpowiadającym za blisko 70 % PKB i zatrudnienia w UE, lecz także siłą napędową wzrostu i tworzenia miejsc pracy. W ostatnich latach były źródłem wszystkich nowych miejsc pracy netto w UE. Mimo to potencjał wzrostu pozostaje w znacznym stopniu niewykorzystany, ze względu na liczne bariery, które stanowią przeszkody w handlu pomiędzy państwami UE i w zakładaniu działalności gospodarczej. W rezultacie usługi wciąż stanowią jedynie około 20% handlu transgranicznego w UE.

Dyrektywa o usługach ma właśnie na celu usunięcie wielu z tych barier i ułatwienie działalności MSP w całej UE. Dyrektywa usługowa zobowiązuje kraje UE do usunięcia pewnych istniejących ograniczeń transgranicznego świadczenia usług. Oznacza to, że:

• osoby, które już założyły działalność gospodarczą w jednym z krajów UE i chcą świadczyć usługi w innym kraju UE, będą

mogły to robić bez konieczności zakładania tam działalności gospodarczej,

- przy przekraczaniu granic w celu świadczenia usług w innym kraju UE co do zasady nie będzie trzeba dopełniać procedur administracyjnych ani dostosowywać się do zasad obowiązujących w danym kraju,
- kraj, w którym przedsiębiorca świadczy usługi, może narzucać swoje wymogi tylko wtedy gdy ma ku temu ważne powody, tzn. gdy krajowe przepisy są niezbędne do ochrony porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia lub środowiska naturalnego,
- kraje UE wciąż mogą nakładać na przedsiębiorców pewne wymagania jako na przybyszających usługodawców. W celu uzyskania wszelkich niezbędnych informacji o tych wymogach oraz w celu dopełnienia wszystkich niezbędnych procedur można skorzystać z pojedynczych punktów kontaktowych.

Korzyści

Przepisy dyrektywy wprowadzą wiele nowoczesnych rozwiązań, które ułatwią zakładanie i prowadzenie działalności usługowej, w tym przede wszystkim obligują państwa członkowskie do ustanowienia Pojedynczych Punktów Kontaktowych, w których przedsiębiorca będzie mógł dopełnić wszelkich formalności związanych z podejmowaniem i prowadzeniem działalności usługowej.

• Państwa UE muszą usunąć przeszkody w transgranicznym świadczeniu usług, tj. w sytuacjach, w których przedsiębiorstwo już działające w jednym kraju UE chce świadczyć usługi w innym kraju Wspólnoty bez zakładania tam stałej działalności.

Przykład: architekt prowadzący działalność we Francji otrzymuje zlecenie na projekt domu w Niemczech lub organizator imprez z Finlandii chce zorganizować festiwal plenerowy w Estonii.

• Państwa UE muszą usunąć przeszkody i uprościć procedury związane z zakładaniem działalności gospodarczej, tj. w sytuacjach, w których indywidualny przedsiębiorca lub spółka chcą rozpocząć działalność we własnym kraju lub w innym kraju UE.

Przykład: firma budowlana z Belgii, która chce rozpocząć działalność na Węgrzech, lub hiszpańska spółka, która chce otworzyć nowy punkt sprzedaży detalicznej we własnym kraju.

Zastosowanie dyrektywy w usługach

Objęmuje ona szeroki zakres działalności usługowej, prowadzonej przez osoby fizyczne i prawne w tym np.:

- usługi rzemieślnicze,
- usługi budowlane,
- sprzedaż detaliczna i hurtowa towarów i usług,
- większość usług świadczonych w ramach wolnych zawodów (usługi doradztwa podatkowego i prawnego architektów, inżynierów, księgowych, rzeczoznawców itp.),

- usługi związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (doradztwo w zarządzaniu, organizowanie imprez, reklam, usługi rekrutacji itp.),
- usługi szkoleniowe i edukacyjne (prywatne uczelnie wyższe, szkoły językowe itp.),
- usługi informacyjne (portale sieciowe, publikacje, programowanie komputerowe itp.),
- usługi instalacji i konserwacji sprzętu,
- usługi w zakresie wynajmu i leasingu,
- usługi dotyczące nieruchomości,
- usługi turystyczne,
- usługi rekreacyjne (ośrodki sportowe, parki rozrywki),
- usługi w zakresie zakwaterowania i wyżywienia (hotele, restauracje, usługi cateringowe),
- usługi pomocy domowej.

Natomiast z dyrektywy wyłączone są pewne rodzaje działalności usługowej:

- finansowych,
- łączności elektronicznej,
- transportowe,
- audiowizualne,
- zdrowotne,
- działalność hazardowa i niektóre usługi społeczne.

Co to oznacza w praktyce ?

• Zezwolenia, koncesje itp. z zasady mają być przyznawane na czas nieokreślony i być ważne na całym terytorium kraju (a nie tylko na określonym obszarze, w regionie itp.).

• Utrzymane procedury muszą być jaśniejsze i bardziej przejrzyste (np. warunki świadczenia usług muszą zostać wcześniej publicznie ogłaszane, a kryteria muszą być jasne i niedyskryminujące).

• Państwa UE muszą usunąć nieuzasadnione lub nadmierne obciążające procedury przyznawania zezwoleń lub zastąpić je mniej restrykcyjnymi środkami, takimi jak proste oświadczenia składane przez przedsiębiorcę organowi nadzorcemu.

• Jeśli na dany wniosek o zezwolenie nie udzielono odpowiedzi w wyznaczonym terminie, co do zasady uznaje się, że przedsiębiorca uzyskał zezwolenia, koncesję itp. (zasada dorozumianej zgody) i może działać na jej podstawie.

• Dyskryminujące lub szczególnie ograniczające wymagania muszą zostać zniesione. Dotyczy to np.:

- wymogów dotyczących obywatelstwa lub kraju siedziby przedsiębiorcy (np. zasada, według której tylko spółki będące własnością obywateli danego państwa mogą podejmować daną działalność gospodarczą,
- stosowania „testu ekonomicznego” (np. wymaganie od przedsiębiorstw, aby dokonały oceny rynku w celu wykazania organom, że istnieje popyt na usługi),
- obowiązku uzyskania gwarancji finansowych lub ubezpieczenia od podmiotów prowadzących działalność w tym samym kraju.

- Przedsiębiorcy mogą korzystać z pojedynczych punktów kontaktowych w celu uzyskania niezbędnych informacji i dopełnienia niezbędnych formalności.
 - Organy muszą przyjmując dokumenty wydane w innym kraju UE. Tylko w niewielu przypadkach mogą one wymagać oryginalnych dokumentów lub poświadczonych tłumaczeń.
- Od początku 2010 r. państwa członkowskie wraz z Komisją Europejską uczestniczą w procesie wzajemnej oceny

środków krajowych poddanych przeglądowi. W ramach tzw. procedury wzajemnej oceny Komisja zachęca zainteresowane strony, aby dzieliły się swoimi analizami i uwagami na temat środków krajowych, nakładających w dalszym ciągu pewien rodzaj ograniczeń prawnych, które mają wpływ na podejmowanie działalności gospodarczej lub prowadzenie transgranicznej działalności usługowej. Komisja do końca roku prześle wyniki procedu-

ry wzajemnej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, a wnioski z konsultacji - zainteresowanym podmiotom.

Źródło:
artykuł euroinfo – Enterprise europe network Maj 2010

Elastyczne formy zatrudnienia – cz. I

Telepraca: korzyści dla pracodawcy, zadowolenie pracownika

Zaostrzające się wymogi konkurencji i rozwój sektora usług, a jednocześnie humanizowanie pracy poprzez dostosowanie jej do potrzeb pracownika – te tendencje sprawiają, że coraz bardziej popularne stają się elastyczne formy zatrudnienia. Elastyczne, czyli wszystkie inne niż w ramach stosunku pracy, w pełnym wymiarze czasu. Elastyczność obejmuje zarówno umowę i wynagrodzenie, jak i miejsce oraz czas wykonywania pracy. W tym numerze przybliżymy coraz bardziej popularną elastyczną formę pracy: telepracę.

Telepraca jest stosunkowo nową formą zatrudnienia. Przepisy jej dotyczące zaczęły obowiązywać od 16 października 2007 r., jednak już przed tą datą była ona podejmowana na podstawie ogólnych uregulowań kodeksowych, gdyż pomysł tej koncepcji pojawił się w latach siedemdziesiątych XX wieku. Aktualnie regulują ją art. 675-6717 Kodeksu pracy. Telepraca to praca wykonywana regularnie poza zakładem pracy, z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Powstała idea polega na wykorzystaniu komputerów do świadczenia pracy i przenoszenia informacji. Telepracę można zdefiniować jako różne formy rozproszonej w przestrzeni pracy wspomaganej przez techniki informacyjne.

Telepraca przysparza niewątpliwych korzyści zarówno dla osoby świadczącej pracę w tej formie, jak i dla osoby zatrudniającej.

Korzyści dla pracownika:

1. wykonywanie pracy w domu, wygoda i komfort psychiczny,
2. większy zakres samodzielności w wykonywaniu obowiązków,
3. możliwość godzenia obowiązków rodzinnych z zawodowymi,
4. swobodne ustalanie przez pracownika czasu, w którym będzie wykonywana praca,
5. możliwość świadczenia pracy dla kilku pracodawców,
6. oszczędność czasu przez wyeliminowanie czasu dojazdu do pracy i powrotu do domu oraz eliminacja lub znaczne zmniejszenie kosztów tych dojazdów.

Korzyści dla pracodawcy:

1. brak obowiązku zapewnienia stacjonarnego stanowiska pracy,
2. możliwość zatrudnienia pracowników spoza rejonu działania pracodawcy bez konieczności ponoszenia kosztów związanych z ich ewentualnym przeniesieniem (można zatrudniać osoby z terenów dotkniętych bezrobociem albo specjalistów z ośrodków naukowych),
3. zmniejszenie absencji chorobowych oraz wyeliminowanie wypłacania wynagrodzenia za nadgodziny (telepracownicy rzadko korzystają ze zwolnień lekarskich, a zatrudnieni w zadaniowym systemie czasu pracy nie mają prawa do dodatkowej zapłaty za godzinę nadliczbowe),
4. umożliwienie pracownikom samodzielnej organizacji pracy, co w dużej mierze zwalnia pracodawcę z obowiązku zaplanowania takiej organizacji.

Należy jednak pamiętać, że każda forma zatrudnienia niesie za sobą nie tylko korzyści, ale również niebezpieczeństwo z niej wynikające. W przypadku telepracy również możemy doszu-

kać się zagrożeni, zarówno po stronie telepracownika, jak i pracodawcy.

Zagrożenia dla pracownika:

1. poczucie izolacji,
2. ograniczenie kontaktów międzyludzkich,
3. zatarcie granic między życiem osobistym a zawodowym.

Zagrożenia dla pracodawcy:

1. mniejsza identyfikacja pracownika z firmą,
2. ograniczona kontrola nad pracownikiem.

Pracodawca jest obowiązany dostarczyć telepracownikowi sprzęt niezbędny do wykonywania pracy w formie telepracy, spełniający wymagania określone w rozdziale IV działu dziesiątego Kodeksu pracy (dotyczy wymogów bhp odnośnie sprzętu wykorzystywanego przy pracy). Ponadto na pracodawcy ciąży obowiązek: ubezpieczenia sprzętu, pokrycia kosztów związanych z instalacją, serwisem, eksploatacją i konserwacją sprzętu, zapewnienia telepracownikowi po-

mocy technicznej i niezbędnego szkolenia w zakresie obsługi sprzętu. Jest także możliwość, że pracodawca i telepracownik postanowią inaczej, w odrębnej umowie – załącznik nr 2.

Umowa ta może określać w szczególności: zakres ubezpieczenia i zasady wykorzystywania przez telepracownika sprzętu niezbędnego do wykonywania pracy w formie telepracy, stanowiącego własność telepracownika, spełniającego wymagania określone w rozdziale IV działu dziesiątego, zasady porozumiewania się pracodawcy z telepracownikiem, w tym sposób potwierdzania obecności telepracownika na stanowisku pracy, sposób i formę kontroli wykonywania pracy przez telepracownika. Jeżeli sprzęt wykorzystywany przy telepracy stanowi własność telepracownika, wówczas przysługuje mu ekwiwalent pieniężny w wysokości określonej

w porozumieniu, regulaminie wprowadzającym telepracę lub w umowie. Przy ustalaniu wysokości tego świadczenia bierze się pod uwagę m. in. normy zużycia sprzętu, jego udokumentowane ceny rynkowe oraz ilość wykorzystanego materiału na potrzeby pracodawcy i jego ceny rynkowe. Mimo że przy zawieraniu omawianej umowy strony stosunku pracy mają dużą swobodę, należy uważać, aby postanowienia umowne nie naruszyły podstawowych zasad prawa pracy i przyznanych telepracownikowi ogólnych uprawnień pracowniczych. Jest to istotne zwłaszcza przy określaniu sposobu przeprowadzania kontroli wykonywania pracy przez telepracownika. Powołując się na zapisy umowne nie można dokonać ingerencji w sferę prywatną telepracownika w zakresie większym niż dopuszcza to art. 6714 K.p. Takie działania mogłyby zostać potraktowane jako naruszenie przez pracodawcę dóbr osobistych pracownika i jego rodziny oraz naruszenie miru domowego.

Pracodawca zatrudniający telepracownika ma obowiązek zapewnienia, aby warunki panujące na stanowisku (nie dotyczy to całego pomieszczenia) wykonywania telepracy odpowiadały wymaganiom bhp. Tak jak w każdym innym przypadku, pracodawca musi przestrzegać przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, również na stanowisku pracy, które znajduje się poza siedzibą zakładu pracy. Jeżeli więc przykładowo telepracownik świadczy pracę przez co najmniej 4 godziny dziennie przy komputerze, jego stanowisko pracy powinno spełniać wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowiskach wyposażonych w monitory ekranowe. Nie wyłączyło ono z zakresu swojej regulacji stanowisk pracy, na których wykonywana jest telepraca.

Trzeba przypomnieć, że to pracodawca jest zobowiązany dostarczyć telepracownikowi sprzęt konieczny do wykonywania telepracy, chyba że strony umówią się inaczej w odrębnej umowie. Sprzęt ten powinien spełniać wymagania bhp dotyczące maszyn i innych urządzeń technicznych, określone m. in. w rozdziale IV działu X Kodeksu pracy. Pracodawca jest zobowiązany dokonać oceny warunków wykonywania telepracy pod kątem wymagań wskazanych w rozporządzeniu w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowiskach wyposażonych w monitory ekranowe.

W trakcie dokonywania tej oceny szczególną uwagę należy zwrócić na to, czy:

- usytuowanie i stan techniczny wyposażenia stanowiska pracy zapewnia telepracownikowi bezpieczeństwo pracy, w szczególności nie stwarza ryzyka porażenia prądem elektrycznym,
- obciążenie narządu wzroku oraz układu mięśniowo-szkieletowego telepracownika nie jest nadmierne,
- organizacja stanowiska pracy, w tym rozmieszczenie elementów wyposażenia, zapewnia spełnienie wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy,
- występuje obciążenie pracownikom czynnikami fizycznymi obecnymi w środowisku pracy, w tym szczególnie nieodpowiednim oświetleniem.

A.S.

Firmowy dress code – czyli jak cię widzą, tak cię piszą

Tłumacząc dosłownie, wyrażenie „dress code” oznacza „kod ubraniowy”, czyli określony sposób ubierania się w różnych miejscach i okolicznościach.

Umiejętne i świadome kreowanie własnego wizerunku może okazać się ważniejsze niż bogate CV czy znajomość kilku języków obcych, ponieważ na rozmowie kwalifikacyjnej najważniejszy jest tzw. „efekt pierwszego kontaktu”. Podczas pierwszego spotkania, w ciągu pierwszych 7 sekund ok. 90% informacji o nas jest przekazywanych poprzez czynniki pozawerbalne: sposób zachowania, mowa ciała i wizerunek, które mają wpływ na to jak będziemy postrzegani w przyszłości.

Dzisiejszy kod ubraniowy nie musi być sztywny i nudny. W teorii powinien być umiejętnie dobrany do typu urody, okoliczności oraz zajmowanego stanowiska, a także być wyrazem szacunku dla przełożonych, klientów lub współpracowników. W praktyce oznacza to unikanie strojów ekscentrycznych, krzykliwych i wyzywających. Powinien być prosty, jednolity i dobrany z umiarem. Podstawę garderoby ubioru biznesowego, który może być jednocześnie formalny jak i swobodny, jest spódnica wraz z żakiem, spódnice z żakiem oraz sukienka o prostym kroju (tzw. princeska). Spódnica powinna być prosta, pozbawiona koronek i falban, dopuszczalny jest jednak minimalistyczny wzór, np. pepitka. Optymalna długość spódnicy to lekko przed lub za kolano. Bluzka koszulowa oraz marynarka sprawdza się podczas formalnych spotkań, ale na co dzień mogą zostać zastąpione gładkim topem, golfem lub swetrem typu „bliźniak”. Ramiona zawsze powinny zostać zakryte. W pojęciu klasyki dobrego smaku nie mieści się w żadnym wypadku bielizna widoczna spod ubrania. Zdobione biustonosze, które mogłyby się odznaczać pod bluzką, lepiej zastąpić gładkimi modelami w neutralnym kolorze.

Kolorystyka to jeden z sygnałów niewerbalnej komunikacji interpersonalnej. W biznesie dominują barwy chłodne i stonowane, utożsamiane z autorytetem, władzą i powagą: granatowy, grafitowy i odcienie szarości; dopuszczalny jest także czarny (zarezerwowany raczej na wieczór) i brązowy. Jednak brązowy kolor jest kojarzony z ciepłem i przytulnością, a osoby noszące ubrania tej barwy są postrzegane jako tradycyjni i budzą mniejszy respekt, niekiedy są nawet lekceważone. Wpływ na to może mieć fakt, że na przestrzeni wieków brązowy był kolorem, przeznaczonym dla służby, jako praktyczny i niebrudzący się.

W firmie, w której nie ma narzuconej polityki kolorystycznej, panie mogą wybierać także spośród mniej zobowiązujących kolorów o delikatnym natężeniu. Barwy jaskrawe i żywe w stroju to synonimy dynamizmu i aktywności, ale powinno się je ograniczać do drobnych dodatków, unikając koloru różowego i fioletowego. Noszone kolory powinny harmonizować z tonacją cery, włosów i oczu. Nie każdy dobrze wygląda w szarościach, można jednak temu zaradzić dzięki takim dodatkom jak apaszka lub szal czy biżuteria, która nie powinna być krzykliwa. Należy pamiętać, że biżuteria przyciąga uwagę. Dlatego chcąc przyciągnąć uwagę na twarz, należy założyć krótki naszyjnik, chcąc odciągnąć uwagę od sylwetki, należy założyć bransoletkę, chcąc ożywić szary kostium, należy założyć broszkę. Do pracy powinno się zakładać element biżuterii ze srebra, ewentualnie białego złota czy platyny lub białych pereł.

Obuwie na płaskiej podeszwie (typu baleriny, mokasy) należy zostawić na rzecz pantofli na średnim obcasie, które powinny zakrywać całą stopę; jedynie latem można pozwolić sobie na modele z odkrytą piętą. W Polsce wymaga się noszenia przez cały rok rajstop czy pończoch w cielistym kolorze, wykluczone są kolorowe lub wzorzyste rajstopy. To-

rebka powinna być odpowiedniej wielkości, żeby pomieścić potrzebne dokumenty i drobiazgi, ale nie powinna sprawiać wrażenia za dużej. Należy zwracać uwagę na to, czy torebka buty są zharmonizowane z kreacją. Jeśli kobieta jest filigranowa, torebka powinna być niewielkich rozmiarów. Do zamiszowanych butów powinna być zamiszowa torebka, jeśli buty mają zaokrąglone noski, torebka nie powinna być kanciasta.

Zasady dotyczące schludności ubioru i unikanie tego, co może zostać uznane za wyzywające, są wspólne dla wszystkich pracowników. Osoby, które nie mają do czynienia z klientem zewnętrznym na co dzień, mogą pozwolić sobie na luźniejszy strój. Dopuszczalne są różnego rodzaju materiały: sztruks, zamś, jeans. W przypadku jeansu należy wybrać jego podstawową wersję, czyli granatowe spodnie lub spódnice o prostym kroju.

Niezależnie od tego, w jakiej branży pracujemy i jak dużą mamy swobodę w wyborze ubioru, należy pamiętać o wiarygodności i spójności wizerunku, zbudowanego na zasadzie harmonii między naturalnymi warunkami, osobowością, a charakterem wykonywanej pracy. Pamiętajmy, że ludzie faworyzują tych, którzy przypominają im ich samych, więc czasem zamiast podkreślać władzę i kompetencje, warto sprawić, aby nasz wizerunek był przyjazny i ułatwiał kontakty z otoczeniem.

W następnym numerze porady dotyczące ubioru do pracy dla mężczyzn.

P.Ch.

Jak bezstresowo wrócić do pracy po urlopie?

Wszyscy znamy mnóstwo porad, w jaki sposób wypoczywać, aby naprawdę wypocząć i nawet niektórym z nas udaje się część z tych pomysłów wcielić w życie. Jednak po zakończeniu słodkiego lenistwa (szeroko rozumianego) czeka nas rzecz trudniejsza: powrót do szarej rzeczywistości, która najczęściej przybiera kształt stosu zaległości... Optymalna jest sytuacja, w której pierwszego dnia po powrocie możemy spokojnie wdrożyć się do pracy, jednocześnie przedłużając wakacyjną atmosferę, opowiadając kolegom o urlopie. Jednak nie każdy z nas jest takim szczęściarzem. Jak bezboleśnie przeskoczyć tę bolesną granicę – od czasu wolności i odpoczynku do nawału pracy?

Serwis infopraca proponuje 5 następujących kroków:

1. Korzystaj z urlopu, póki na nim jesteś
...Czyli dobrze wypocznij i nie myśl w tym czasie o pracy, nie odbieraj służbowych telefonów, nie zabieraj służbowego laptopa. W przeciwnym razie wrócisz tak samo zmęczony, a do tego sfrustrowany.
2. Nie myśl o pracy, dopóki nie siądziesz za biurkiem
Wracając z urlopu czy jadąc rano do pracy już po urlopie, nie myśl o tym, ile maili zastaniesz, ile osób dzwoniło, co musisz załatwić i dlaczego nie zdążysz. Zajmiesz się tym dopiero w pracy. Wcześniejsze katastroficzne myśli mogą doprowadzić do tego, że zestresujesz się jeszcze zanim sprawdzisz czy

w ogóle warto. A twój zapal do powrotu będzie jeszcze mniejszy. 3. Zaczynaj od łatwych zadań.

Nie znaczy to że przez cały dzień masz się zająć jedynie pa-

zieniem kawy, ale dodawaj sobie zadań stopniowo. Najpierw kawa, potem maile, potem telefon do mniej trudnego klienta...

4. Nie staraj się wszystkiego nadrobić w jeden dzień
Nie było Cię 14 dni. W jeden nie uda Ci się wszystkiego załatwić. A gdyby Ci się nawet udało, to bądź pewien, że nie

minie miesiąc, jak szef zwolni 13 Twoich współpracowników, Tobie dając co najwyżej 20% premii, w myśl zasady – „zrób coś niemożliwego, a szef zaliczy to w poczet Twoich obowiązków”.

5. Poproś o pomoc, jeśli sobie nie radzisz
Porozmawiaj z osobą, która zastępowała Cię w pracy – może być źródłem wielu informacji, które pozwolą Ci zaoszczędzić czas.

Portal lajfmaster.pl dodaje jeszcze jedną ważną radę: „Staraj się uśmiechać i być miłym dla kolegów. Oni też cierpią po urlopie”.

Ważne jest, aby jeszcze przed urlopem pozamykać wszystkie sprawy i nie dopuścić do zaległości. Dobrze też nie wracać z wyjazdu na ostatni moment, ale dać sobie czas na „dojście do siebie” w domowych pieleszach.

Pamiętaj! Jeśli uda Ci się przeżyć pierwszy dzień po urlopie, to potem może już być tylko lepiej.

Źródło:
www.infopraca.pl
www.lajfmaster.pl

„Wiele szczęścia miałem w życiu”

Sylwetka Stanisława Zmierczaka, Honorowego Prezesa Izby

Do wielu odznaczeń i nagród, którymi został uhonorowany Pan Stanisław Zmierczak, w maju br. doszło kolejne wyróżnienie: Szabla im. Jana Kilińskiego. To najwyższe odznaczenie rzemieślnicze przyznawane jest za wybitne zasługi dla rozwoju rzemiosła, a tych, w ponadczterdziestoletniej przygodzie Pana Stanisława z rzemiosłem, nie brakuje.

Stanisław Zmierczak urodził się w 1933 r. Początkowo nie był związany z rzemiosłem, lecz z przemysłem – pracował w budownictwie, jako kierownik grupy montażowej, m.in. w Mongolii, Rosji, na Węgrzech. Gdy wrócił do kraju, zamieszkał na chwilę w Bydgoszczy – z żoną Czesławą, która dostała tam nakaz pracy. Następnie Państwo Zmierczakowie przenieśli się do Łodzi, by po jakimś czasie wrócić do Ciechocinka. Wówczas Pan Stanisław rozpoczął działalność rzemieślniczą w branży metalowej: ślusarstwo motoryzacyjne. Wyszkolił 16 uczniów.

W 1981 r. został wiceprezesem Izby, a od 1990 r. aż do emerytury, na którą przeszedł w roku 1993, pełnił funkcję Prezesa Zarządu Izby. Wcześniej był również sekretarzem Zarządu Cechu, Przewodniczącym Rady Spółdzielni Rzemieślniczej w Aleksandrowie Kujawskim oraz członkiem zarządu tej Spółdzielni, jak również Przewodniczącym Rady Międzywojewódzkiej Hurtowni Zaoopatrzania Rzemiosła w Bydgoszczy. Przez dwie ka-

dencje był również delegatem na Kongres Rzemiosła Polskiego w Warszawie.

- Bardzo polubiłem rzemiosło i związałem się z tą grupą społeczną. Miałem bardzo porządnego prezesa, dr. Jankiewicza. Gdy zaczynałem pracę, w Izbie było nas 66 osób i wiele wydziałów. Bardzo doceniam to, że na przestrzeni tych lat w Izbie nie było żadnych oszustw ani afer. To jest dobra i potrzebna organizacja. Dobrze, że jest ta reprezentacja, że się o nas mówi we władzach centralnych i wojewódzkich – uważa Honorowy Prezes Izby.

Obecnie Pan Stanisław nadal udziela się społecznie: w Cechu Rzemiosł Różnych w Aleksandrowie, w Banku Spółdzielczym, Towarzystwie Przyjaciół Ciechocinka w Grupie Promocji Miasta, Kapitulie przyznawania medali im. prof. Lorentowicza przyznanego najbardziej zasłużonemu dla miasta Ciechocinka.

S.K.

Prawnik radzi

Nowa ustawa o udostępnianiu informacji gospodarczych

Zapewne większość z nas zszedła o różnego rodzaju rejestrach dłużników, od kilku lat funkcjonujących w polskim systemie prawnym. Generalnie można by wymienić co najmniej kilka bardziej znanych tzw. Biur Informacji Gospodarczych prowadzących rejestry dłużników, jednak ich znaczenie dla „przeciętnego Kowalskiego” do tej pory było dość mocno ograniczone. Stan ten może ulec zmianie, dzięki nowym przepisom które weszły w życie z dniem 14.06.2010 roku, tj. z wejściem w życie tzw. nowej ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych.

Ustawa ta w pierwszym rzędzie znosi nierówności w możliwości dodania do bazy danych Biura Informacji Gospodarczych (BIG) nowych dłużników tzn. umożliwiła każdej osobie nie tylko prawnej ale także fizycznej, i to nieprowadzącej działalności gospodarczej, dodanie do bazy swojego dłużnika. Tak jak do tej pory, aby przekazać do BIG informacje w celu ich ujawnienia, wierzyciel wcześniej musi zawrzeć na piśmie umowę o udostępnianiu informacji gospodarczych.

W przypadku gdy dłużnikiem jest osoba fizyczna (konsument), wierzyciel (przedsiębiorca) może przekazać dane o jego zobowiązaniu w przypadku gdy są spełnione łączne następujące warunki:

- zobowiązanie powstało w związku z określonym stosunkiem prawnym, a w szczególności: z tytułu umowy o kredyt konsumencki, świadczenie usług pocztowych i telekomunikacyjnych, przewóz osób i bagażu w komunikacji masowej, dostarczanie energii elektrycznej, gazu i oleju opałowego, dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków, wywóz nieczystości, dostarczanie energii cieplnej,
- łączna kwota zobowiązań konsumenta wobec przedsiębiorcy wynosi co najmniej 200 złotych,
- świadczenie jest wymagalne od co najmniej 60 dni,
- upłynął co najmniej miesiąc od wysłania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi będącemu konsumentem do rąk własnych lub na adres zamieszkania,

wezwania do zapłaty zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.

Wierzyciel (przedsiębiorca) może przekazać do biura informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika niebędącego konsumentem (przedsiębiorcy) w podobnych okolicznościach z tą różnicą, że łączna kwota zobowiązań wobec przedsiębiorcy wynosi co najmniej 500 złotych.

Po wejściu w życie nowej ustawy, oprócz w/w podmiotów uprawnionych do ujawnienia danych o dłużnikach, możliwość taką mają również także osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej. Osoba fizyczna będzie mogła ujawnić dane o innych osobach fizycznych jak i podmiotach gospodarczych (np. pracodawcach) czy osobach zobowiązanych do płacenia alimentów. Warunkiem koniecznym ujawnienia danych o dłużnikach jest w tym wypadku:

- posiadanie przez wierzyciela tytułu wykonawczego (czyli prawomocnego orzeczenia sądu, najczęściej wyroku sądowego lub nakazu zapłaty),
- upływ co najmniej 14 dni od wysłania przez wierzyciela listem poleconym lub doręczeniu dłużnikowi do rąk własnych, na adres zamieszkania, miejsca wykonywania działalności gospodarczej, pisma zawierającego zamiar przekazania danych do BIG z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura – przekazanie do BIG informacji określające dane organu orzekającego, datę wydania, i sygnaturę orzeczenia sądu.

BIG ujawnia zainteresowanym informacje gospodarcze za opłatą w formie określonej regulaminem. W przypadku gdy sprawdzenie ma dotyczyć konsumenta, należy posiadać jego pisemna upoważnienie, które jest ważne nie dłużej niż 30 dni od jego udzielenia, a zgody na ujawnienie informacji nie potrzebują wymienione w ustawie podmioty tj. instytucje państwowe, w tym sądy i komornicy w związku z toczącymi się przed nimi postępowaniami. Do dotyczących go danych każdy

ma prawo dostępu bezpłatnie nie częściej niż raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach dostęp jest odpłatny zgodnie z cennikiem biura, ale nie większym niż 0,5% minimalnego wynagrodzenia za pracę. Uzyskane informacje zainteresowany może „trzymać” do 90 dni, a po tym terminie pod groźbą kary finansowej powinien je usunąć.

Wierzyciel jest obowiązany niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni zażądać od biura, któremu przekazał dane o zobowiązaniu, usunięcia lub aktualizacji danych m. in. w przypadku:

- całkowitego (częściowego) zaspokojenia zobowiązania,
- jego wygaśnięcia lub odroczenia jego wykonania,
- stwierdzenia faktu nieistnienia zobowiązania,
- aktualizacji, uzupełnienia, sprostowania powinien także dokonać wierzyciel na wniosek dłużnika.

Tworząc nową ustawę o Biurze Informacji Gospodarczej, ustawodawca przewidział wysokie kary za jej naruszenie, na czele z karą grzywny w wysokości do 30.000 zł. Podmiot, który zgłosił do rejestru dłużnika, po spłacie zadłużenia ma obowiązek wystąpić o wykreślenie go z tego rejestru. W przypadku, gdy na liście dłużników prowadzonej przez BIG znalazł się podmiot nie będący dłużnikiem, wówczas powinien zażądać od wierzyciela który dokonał błędnego wpisu jego usunięcia jak również może wystąpić do sądu z pozwem o naruszenie dóbr osobistych.

Radca Prawny Robert Gierszewski
e-mail: kancelaria-gierszewski@o2.pl
Diżury w każdy czwartek
od 10.00 do 12.00 w siedzibie KPIRIP

Groomer, czyli psi fryzjer

Groomer to wywodząca się z języka angielskiego nazwa, którą określa się kociego lub psiego fryzjera. W Polsce to miano jest co prawda coraz bardziej popularne, jednak nadal dla wielu osób staje się zrozumiałe dopiero po dopowiedzeniu słów „psi fryzjer”. Wydaje się, że w naszym kraju zawód ten wywołuje jeszcze pewną wesołość i nie jest traktowany poważnie. Skoro jednak zwierzęta zajmują w naszym życiu coraz wyższą pozycję, a my sami korzystamy z usług fryzjerskich i kosmetycznych, warto przyjrzeć mu się bliżej. Od 1 lipca br. zawód groomer - fryzjer zwierząt znalazł się na liście kwalifikacji zawodów i specjalności na rynku pracy.

Czym zajmuje się groomer?

Usługi profesjonalnego groomera doceni każdy, kto choć raz próbował samodzielnie w domowych warunkach wykąpać swojego pupila lub przywrócić mu wygląd danej rasy, np. po aktywnej zabawie w ogrodzie w czasie deszczu. Podstawowe zabiegi w zwierzęcym salonie fryzjerskim to przycinanie, golenie, trzymowanie sierści, usuwanie kołtunów i filcu. Wbrew pozorom i potocznej nazwie zawodu, zabiegi pielęgnacyjne dedykowane nie są jedynie psom, ale także kotom, szczególnie ras długowłosych.

Groomer zajmuje się nie tylko czesaniem i stryżeniem sierści zwierzęcia, ale również jego kąpielą, obcinaniem pazurów, malowaniem ich specjalnymi lakierami (także kolorowymi), czyszczeniem zabrudzeń czy usuwaniem pasożytów, a niekiedy farbowaniem sierści. Całkowita zmiana koloru sierści lub tzw. balejaż jest już usługą dostępną także w niektó-

rych salonach w Polsce. Przed zdecydowaniem się nań zalecane jest jednak sprawdzenie, czy używane do tego celu produkty są bezpieczne dla zwierzęcia – nie powinny to być farby przeznaczone dla ludzi.

Profesjonalny groomer powinien również służyć poradą w kwestii doboru kosmetyków pielęgnacyjnych dla zwierzęcia oraz odsyłać właściciela do lekarza weterynarii w przypadku zauważenia u jego podopiecznego objawów chorób skóry czy alergii.

Jak zostać groomerem?

Kursy i szkolenia przygotowujące do zawodu psiego fryzjera są prowadzone przez prywatne salony groomerskie; również niektóre uniwersytety oferują studia podyplomowe w tym kierunku. Osoby bezrobotne mogą starać się o dofinansowanie takiego kursu przez Urząd Pracy.

Niebagatelną rolę w tej profesji odgrywa znajomość zwierzęcej psychiki. Groomerzy często prócz szkolenia typowo „fryzjerskiego” przechodzą także dodatkowe kursy behawiorystyczne, aby lepiej kontaktować się z czworonożnym klientem i nie zwiększać jego strachu oraz nie narazić się na jego atak. Szkolenia z zakresu psychologii zwierząt ułatwiają pracę groomera i podnoszą wartość jego usług. Dzięki nim można nauczyć się m. in. unikania rozwiązań siłowych, które bardzo niekorzystnie wpływają na zachowanie zwierząt podczas kolejnych wizyt.

Wymogiem niezbędnym wydaje się być sympatia wobec zwierząt. Doświadczenie zdobywa się podczas praktycznej kursu, pod okiem instruktora – jednak trening zdobyty choćby przy czesaniu własnego pupila albo psów czy kotów przyjaceli także jest cenny.

Po ukończeniu szkolenia można starać się o pracę w większym salonie lub otworzyć własną działalność. Salonik groomerski nie musi mieć dużych rozmiarów – zasadniczo spotyka się początkujące działalności w tym zakresie mieszczące się w lokalach z dwoma pomieszczeniami: poczekalnią dla zwierząt i ich właścicieli oraz pokojem, w którym wykonuje się zabiegi. W tym drugim niezbędny jest dostęp do bieżącej wody i wanna do kąpeli zwierząt, stabilny stół do wykonywania zabiegów takich jak stryżenie, miejsce do suszenia sierści w postaci profesjonalnej suszarki, do której wkłada się psa lub zwykłej, ręcznej suszarki – koniecznie cicho działającej (pamiętajmy, że większość psów i kotów ma o wiele wrażliwszy od ludzkiego słuch!) oraz bardzo dobre oświetlenie. Dodatkowo, zarówno sam stół, jak również wanna powinny mieć zamocowane haki, o które zaczepia się linkę – unieruchamia to zwierzę w wygodnej dla groomera pozycji i pozwala na sprawniejsze i bezpieczniejsze stryżenie. Konieczne jest również urządzenie do dezynfekcji końcówek z maszynek czy ostrzy nożyczek oraz miejsce do przechowywania narzędzi i specjalistycznych kosmetyków pielęgnacyjnych.

Wizyta w salonie groomerskim nie należy do najtańszych. Stryżenie z kąpielą to wydatek rzędu 40–80 złotych, w zależności od tego, jakiej wielkości jest zwierzę oraz jaką ma sierść. Kompleksowe usługi pielęgnacyjne plasują się między 80 złotymi, w przypadku małego psa lub kota, a 200 złotymi, jeśli pies jest duży czy bardzo zaniedbany. Jak widać, nie jest więc to usługa tania, jednak niejednokrotnie ważna i potrzebna w przypadku, kiedy właściciele sami nie dają sobie rady z prawidłową pielęgnacją pupila.

Źródło:
www.zoohoryzonty.pl

SZKOLENIA DLA OŚWIATY ROZPOCZYMY JUŻ OD NOWEGO ROKU SZKOLNEGO

Stawiamy na nową jakość szkoleń. Mówimy zdecydowanie NIE – szkoleniom które niczego nie dają, bo oddziałują wyłącznie na wiedzę, pomijając umiejętności i postawy.

WARSZTAT PRACY DORADCY ZAWODOWEGO W SZKOLNYM OŚRODKU KARIERY

Centrum Kształcenia Ustawicznego Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy zaprasza nauczycieli szkół, pedagogów, psychologów i inne osoby zainteresowane do uczestnictwa w warsztatach szkoleniowych n/t WARSZTAT PRACY DORADCY ZAWODOWEGO W SZKOLNYM OŚRODKU KARIERY.

Celem szkolenia jest przygotowanie nauczycieli do świadczenia usług doradczych i prowadzenia zajęć w Szkolnym Ośrodku Kariery w zakresie planowania kariery zawodowej i wejścia na rynek pracy. W wyniku uczestnictwa w szkoleniu uczestnicy uzyskują wiedzę z zakresu informacji zawodowej dotyczącej kształcenia i rynku pracy, nabywają umiejętności w zakresie prowadzenia indywidualnego i grupowego poradnictwa zawodowego, zostają przygotowani do prowadzenia zajęć dotyczących planowania kariery zawodowej.

W programie warsztatów:

- metodyka pracy doradcy zawodowego,
- determinanty wyboru zawodu,
- określanie preferencji i predyspozycji zawodowych ucznia,
- planowanie kariery zawodowej,
- rynek pracy i bezrobocie,
- przygotowanie ucznia do wejścia na rynek pracy,
- przygotowanie warsztatów do prowadzenia zajęć z metod poszukiwania pracy, tworzenia dokumentów aplikacyjnych (c.v, list motywacyjny), autoprezentacji i rozmowy kwalifikacyjnej.

Czas trwania: 30 godzin (5 dni).

Zajęcia mają charakter warsztatowy (m.in. praca w grupach zadaniowych, symulacje, case study, ćwiczenia), przez co uczestnicy szkolenia nabywają praktyczne umiejętności niezbędne do świadczenia usług doradczych w SzOK-u.

Szkolenie prowadzi doradca zawodowy z wieloletnim doświadczeniem.

Każdy z uczestników na koniec otrzymuje certyfikat potwierdzający udział w szkoleniu.

Uwaga – ilość miejsc ograniczona. Zajęcia w małych grupach max. do 16 osób.

Więcej szczegółów: 52 349 35 06
bądź e-mail: centrum@izbarzem.pl
www.izbarzem.pl

Serdecznie zapraszamy do zapoznania się ze szczegółową ofertą CKURiP!

TECHNIKUM UZUPEŁNIAJĄCE
RZEMIOSŁA i PRZEDSIĘBIORCZOŚCI
W BYDGOSZCZY

solidnie uczy zawodu

- technik usług fryzjerskich
- technik pojazdów samochodowych
- technik handlowiec
- kucharz
- technik technologii żywności

**PRZYJDŹ
i UZUPEŁNIJ WYKSZTAŁCENIE**

Kujawsko-Pomorska Izba Rzemiosła
i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy

WYNAJEM SAL SZKOLENIOWO-KONFERENCYJNYCH ORAZ POMIESZCZEŃ BIUROWYCH W BUDYNKU KUJAWSKO-POMORSKIEJ IZBY RZEMIOSŁA I PRZEDSIĘBIORCZOŚCI W BYDGOSZCZY

- Dobra lokalizacja, centrum Bydgoszczy (niedaleko dworca PKS)
- Odnowione i nowocześnie wyposażone (m.in. laptop, rzutniki)
- Sale przygotowywane zgodnie z życzeniem wynajmującego

Wynajem dużej sali konferencyjnej na 120 osób (Aula):

- w celu narad i konferencji: 50 PLN + VAT/h

- w celu organizacji wesel i innych imprez okolicznościowych: 600 PLN + VAT

W cenie zapewniamy:

krzesła, stoły, nagłośnienie (głośniki, 3 mikrofony bezprzewodowe, stojak), flipchart, tablicę, dostęp do internetu. Sala posiada klimatyzację.

Za dodatkową opłatą (od 100 PLN do 200 PLN + VAT za dzień) istnieje możliwość udostępnienia dodatkowego sprzętu konferencyjnego (laptop, rzutnik, dyktafon, inne).

Wynajem sali na 30 osób (Sala nr 3): 25 PLN/h + VAT

W cenie zapewniamy:

krzesła, stoły, flipchart, tablicę, dostęp do internetu.

Za dodatkową opłatą (od 100 PLN do 200 PLN + VAT za dzień) istnieje również możliwość udostępnienia dodatkowego sprzętu konferencyjnego (laptop, rzutnik, dyktafon, inne).

Wynajem sali na 15 osób (Sala nr 26): 25 PLN/h + VAT

W cenie zapewniamy:

krzesła, stoły, flipchart, tablicę, dostęp do internetu. Sala posiada klimatyzację.

Za dodatkową opłatą (od 100 PLN do 200 PLN + VAT za dzień) istnieje również możliwość udostępnienia dodatkowego sprzętu konferencyjnego (laptop, rzutnik, dyktafon, inne).

Wynajem sali na 30 osób (Sala nr 34): 25 PLN/h + VAT

W cenie zapewniamy:

krzesła, stoły, flipchart, tablicę, dostęp do internetu. Sala posiada klimatyzację.

Za dodatkową opłatą (od 100 PLN do 200 PLN + VAT za dzień) istnieje również możliwość udostępnienia dodatkowego sprzętu konferencyjnego (laptop, rzutnik, dyktafon, inne).

POMIESZCZENIA BIUROWE - aktualna oferta najmu w biurze KPIRiP

Szczegółowe informacje i zamawianie:

Marcin Pyjos – Specjalista ds. administracyjnych

tel. 52 345-75-53, e-mail: marcin.pyjos@izbarzem.pl, pokój nr 24